

журнал справжнього чоловіка **MEGOTOIST** #2 (4) ЛЮТИЙ 2012

MEGOTOIST

НЕ ДЛЯ ПРОДАЖУ

Забуваємо про палиці Як перейти з лиж на сноуборд

Як, де і в чому кататися

ІМІДЖ

Чи треба боротися
з лисиною

ЗДОРОВ'Я

Будь чоловіком –
качай біцепси

ФУТБОЛ

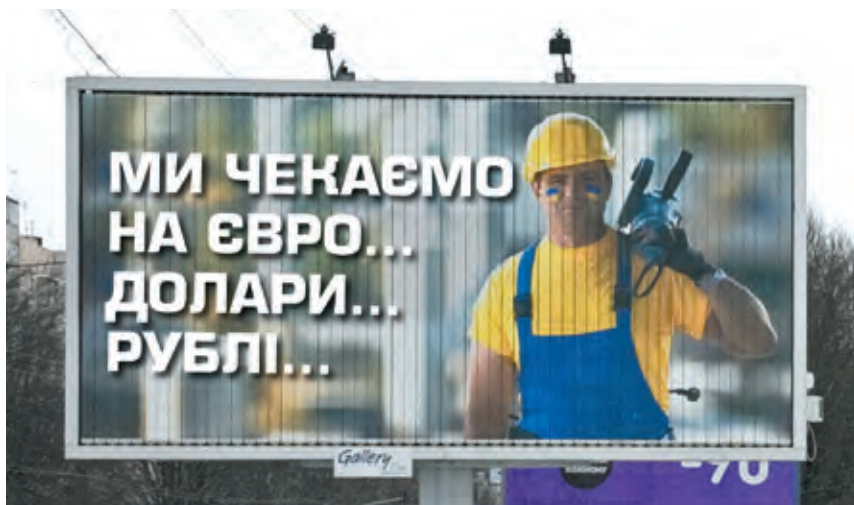
У «Карпатах»
новий тренер

Ця незаповнена сторінка – знак підтримки колег із газети «Експрес».
Про тиск на журналістів дізнайтеся на expres.ua

СУСПІЛЬСТВО

СТОР. 22-29 >

**СВЯТО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ФУТБОЛУ
МОЖЕ ВІЯВИТИСЯ ЗБИТКОВИМ** СТОР. 24 >

**СУЧАСНА
ЕКОНОМІКА
НА ПРИКЛАДІ
ЗВИЧАЙНОГО
БАРУ**
СТОР. 28 >

ТЕМА НОМЕРА

СТОР. 10-21 >

**ЗАБУВАЄМО
ПРО ПАЛИЦІ**

Директор: Остап Процик
Головний редактор: Всеволод Поліщук

Над номером працювали:
Василь Крехівський
Микола Щепний
Ольга Ігнатова

Дизайн та верстка: Всеволод Деревачкий,
Олег Пеленичка

Рекламний відділ:
Максим Степанов
Зоряна Крачковська
Ігор Сквириць

Розміщення реклами: тел.: (032) 239-34-01

Спеціалізований журнал «Егоїст»
Зареєстрований у Міністерстві юстиції України
Свідоцтво серія КВ № 18262-7062
від 11.10.2011 р.

Адреса редакції та видавця: м. Львів,
вул. Героїв УПА, 73
Засновник: ТОВ «Егоїст Паблішинг»
Видавець: ТОВ «Егоїст Паблішинг»

Розповсюджується безкоштовно в елітних ресторанах, клубах, барах, готелях, клініках, автосалонах, фітнес-центрах і магазинах Львова. Частина накладу потрапить на домашні адреси або безпосередньо з рук в руки найуспішнішим політикам і бізнесменам міста.

Наклад: 1000 примірників
Періодичність: 12 разів на рік
Підписано до друку: 26.01.2012 р.
Друк: Поліграф-сервіс

Концепція та зміст журналу «Егоїст» є інтелектуальною власністю. Частковий або повний передрук матеріалів, а також інше їх використання або відтворення допускається лише з дозволу редакції. За зміст реклами відповідальність несе рекламодавець.

ЗАХОПЛЕННЯ

СТОР. 30-49 >

«ХАРЛІ» З ПРАВИЛЬНИМ РОЗПИСОМ

СТОР. 46 >

У «КАРПАТАХ»
НОВИЙ ТРЕНЕР

СТОР. 32 >

БУДЬ
ЧОЛОВІКОМ -
КАЧАЙ
БІЦЕПСИ!
СТОР. 34 >

ВІДПОЧИНОК

СТОР. 50-67 >

ШРІ-ЛАНКА -
ЦЕ БІЛЬШЕ,
НІЖ ЧАЙ

СТОР. 56 >

НОВИНИ
РЕСТОРАНІВ
СТОР. 62 >

ДРІБНИЦІ ЖИТТЯ

СТОР. 70-83 >

ЯК НЕ
ЗІПСУВАТИ
ДЕНЬ
ВАЛЕНТИНА

СТОР. 79 >

ПРОБЛЕМА
В ГОЛОВІ ЧИ
НА ГОЛОВІ?

СТОР. 74 >

від редактора

Історія справжнього чоловіка

Останнім часом довелося наслухатися багато про те, кого українці вважають справжнім чоловіком. Результати, звісно, переважно навіяні фільмами, книгами, спортом... Жінки старшого віку згадують про типаж героїв Бельмондо і Делона. Для молодшого покоління це можуть бути брати Клички, Деніел Крейг, а для когось – навіть Саша Бєлий із «Бригади». Часто звучить фраза, що «справжній чоловік тільки той, хто служив». Рідше, проте все ж часто, згадують про фінансовий успіх.

У багатьох зі згаданих випадків чоловічість – лише гарний образ, домальований гримерами, та стилістами. Мало хто, формуючи свій ідеал на образах кіногероїв, пам'ятає, що більшість їхніх трюків виконують каскадери, чий обличч і прізвищ ніхто не знає. Що над образами успішних політиків працюють десятки, а деколи й сотні людей. Так само як і видатних спортсменів не буває без цілої команди тренерів, лікарів, агентів...

Я хочу розповісти про зовсім інший випадок. Минулого року познайомився із родиною Пророків. Роман Пророк, простий чоловік зі Львова, уже 14 років виховує доньку Зоряну. Нібито звична історія, якби не одне «але». У Зоряни – агресивна епілепсія. Це не точний діагноз, але двома словами його можна описати так. Дівчинка не може нормально спілкуватися, в неї часто бувають напади, під час яких вона стає агресивною. Не через природну злобу, а лише через хворий навалок мозку. Більшість батьків відмовляються від таких дітей, віддаючи їх у притулки.

Роман Пророк же виявився справжнім чоловіком, який бореться за свою сім'ю до останнього. Він віддає весь свій час дитині. Сидить з нею, вмикав заспокойливу музику, мис, вдягає, зав'язує шнурівки, виводить до лісу під час нападів, аби вона не завдала шкоди людям. І коли може лишити на дружини, бігає по лікарнях і державних установах. Він не здався, незважаючи на те, що всі українські світила розвели руками, а чиновники від медицини відсилають з одного кабінета в інший, незважаючи на існування програм, які б могли врятувати дитину, оплативши лікування за кордоном.

Багато років його тримала лише іскра надії. Нещодавно вона переросла у полум'я. По-перше, завдяки німецьким лікарям, які давно вже лікують такі хвороби за допомогою оперативного втручання. По-друге, завдяки людям, які почали збирати кошти. З 50-ти тисяч євро, потрібних на операцію, зібрали вже майже 30.

Воно, може, й не пасує закликати до благочинності у журналі, який називається «Егоїст». Але я все ж відчину умовності і попрошу наших читачів допомогти цій родині. Ви можете знайти на «Фейсбуку» групу «Зоряна Пророк потребує вашої допомоги», а можете взяти контакти у редакції. Я переконаний, що хтось із вас та й відгукнеться. Хоча б для того, щоб довести – ви можете...

Всеволод Поліщук

святкування місяця

22 січня виставою в Палаці мистецтв та ходою через центр міста у Львові відсвяткували китайський Новий рік та 20-річчя дипломатичних стосунків України і Китаю.

Фото Андрія Поліковського

цифра місяця

7 040

саме стільки пампхів було використано під час фестивалю у Львові, аби викласти із них картину і потрапити до Книги рекордів. Малюнок мав розмір 4 на 10 м. На ньому зобразили логотипи Свята пампуха та фірми-партнера фестивалю.

Малюнок оцінив офіційний представник Книги Рекордів Гіннеса Джек Броксанк. Він зазначив, що вперше побачив таку картину. «Ми звернули увагу на заявку про такий рекорд із двох причин. По-перше, зараз різдвяний період, а пампухи – одне з традиційних частувань в Україні у цей святковий час. Тож зіграв роль момент, до якого приурочено рекорд, та масштаб», – сказав представник Книги Рекордів Гіннеса.

За словами Джека Броксанка, інформація про рекорд буде розміщена на офіційному сайті Книги Рекордів Гіннеса, а от чи потрапить вона до самої Книги-2012, стане відомо пізніше. Як пояснив представник Книги, за рік встановлюється велика кількість світових рекордів, і вже з загальної кількості журі обирає певну кількість до видання.

Фото Андрія Поліковського

22 січня. У Львові до Дня Соборності та Свободи України від пам'ятника Степанові Бандері до пам'ятника Тарасові Шевченку утворили живий ланцюг. На фото – письменник Ігор Калинець єднається зі святим отцем на тлі українського прапора, козаків і нардепа Андрія Парубія...

Свято шоколаду-2012

9-12 лютого

Палац мистецтв (вул. Коперніка, 17)

П'яте Свято шоколаду у Львові цього року приурочили до Дня Св. Валентина. Організатори обіцяють сімейне свято, повне несподіванок, майстер-класів, дегустацій, дитячих ігор. Протягом чотирьох днів фестивалю ви побачите та спробуєте:

- Випікання найбільшого шоколадного торта.
- Майстер-класи на шоколадну тематику.
- Шоколадний ярмарок, де ви зможете придбати солодощі до Дня Св. Валентина.
- Дегустації шоколадних цінявинок від українських виробників.
- Шоколадні фондю.
- Змагання та показові виступи шоколат'є та шоко-скульпторів.
- Забави для дітей.
- Музичні та театральні виступи.

Детальніше:
www.shokolad.lviv.ua
Тел.: 235 77 88

«1900-ий» Олега Меньшикова

27 лютого, 19:00

Львівська опера

Вистава «1900-ий» – монолог актора і режисера Олега Меньшикова. Акторів вдалося створити цілу галерею образів, багатограних та контрастних, вражаючи глядачів дивовижною гармонією внутрішніх і пластичних малюнків. Шалена енергетика однієї особистості тримає зал протягом усього півторагодинного монологу).

За тією ж дуже проникливою книгою Алессандро Барікко свого часу зняли фільм із Тімом Ротом у головній ролі. Це історія геніального піаніста-самоука, який народився на океанському лайнері «Вірджинія». Жодного разу не зійшовши на землю, її герой прожив на кораблі життя, повне пригод і подорожей. У нього ніколи не було документів, громадянства, навіть нормального імені: знайшовши немовлятка, кочегар придумав йому ім'я «Тисяча дев'ятисотий» (або скорочено «Дев'ятисотий») – за роком його народження.

З цим кораблем і роєм пов'язана вся подальша доля хлопчика, великого піаніста, що ніколи не сходив на землю.

Ціна: 200-1200 грн.
Детальніше:
www.dikart.com.ua
тел.: 235-77-88

Фестиваль «Біле вино»

17-19 лютого, Берегово

Традиційний вже фестиваль у 2012 році відбудеться не у березні, а в лютому. Як повідомили в Турінформі Закарпаття, винна столиця Західної України – Берегово – у цьому році вже вдована прийматиме гостей і шанувальників хмільного напою. Свої вина представлять найкращі винороби Закарпаття. До організації свята на найвищому рівні долучилися і винороби ордену Св. Венцела. Місце дії – центральна площа міста.

«Пісочниця»

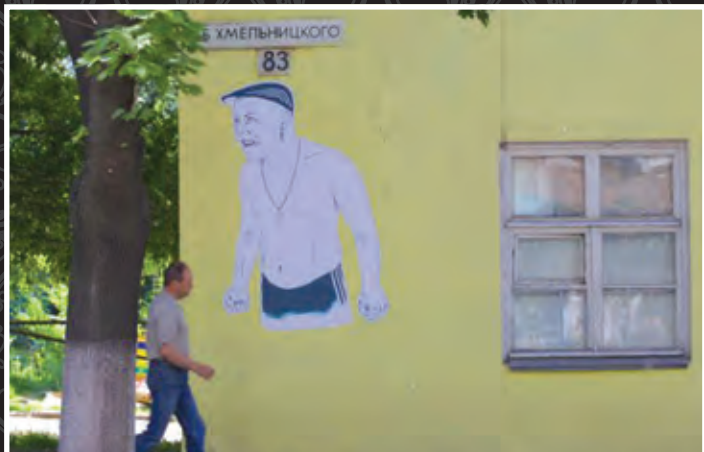
Театр «Воскресіння» (пл. Ген. Григоренка, 5)
1-2 лютого, 18:00

Цей драматичний твір поставив чи не кожен польський театр, проте бачення цієї п'єси українським театром справляє враження. Спектакль вирізняється нестандартною постановкою та розставленими акцентами. Для постановника вистави був важливим не стільки текст, скільки насамперед певна картина, акцент на почуттях між людьми.

Детальніше:

www.voskresinnia.lviv.ua

Тел.: 261-63-10

ANTIN'S
COLLECTIONS

ЖЛОБ-АРТ

МИСТЕЦЬКА ПОДІЯ

- ЖИВОПИС
- СКУЛЬПТУРА
- ПЕРФОРМАНСИ
- ГЕППЕНІНГИ
- ІНСТАЛЯЦІЇ
- ФЕШН
- МУЗИКА

САЛО

пр. Свободи, 6-8

ЛЮТИЙ 2012

Lviv Today

OT-OT lviv.ua

my Relax

OS2 UA

Lviv Action

Joy Radio

VISITLVIV.NET

АЕРОІСТ

ПОДІЯ ЛЮТОГО

ЖЛОБ-АРТ

лютий 2012,

«САЛО» (проспект
Свободи, 6-8)

Нова течія в українському актуальному мистецтві чи злісна арт-сатира молодих художників на гримаси сучасності? Мистецька подія відбудеться в музеї-ресторані «САЛО». Живі скульптури та мертві інсталяції можна буде побачити там 1 лютого о 19:00.

Проект складатиметься з виставки візуального мистецтва, живих інсталяцій, показу «жлобських» мод, концерту гурту та геппенінгів за участю художників, акторів, музикантів, дід-джейів та самих глядачів. Виставка художників-членів анархічного угруповання Союз Вольних Художників «Воля або Смерть» буде представлена творами Івана Семесюка, Олеси Манна, Сергія Коляди, Андрія Ермоленка, Сергія Хохла, Ніни Мурашкіної, Романа Мініна та роботами художників Руслана Тремби, Оксани Левчені-Ностантиновської, Стаса Волязовського.

Буде представлена жива інсталяція «Жлобопарк. Тваринолюди», яка забезпечить ефект повної відео-аудіо-присутності в місцях тотального скупчення жлобства. Відвідувачі матимуть можливість взяти участь у інтерактивних інсталяціях, зробити фото з жлобо-представниками, а також **ВПЕРШЕ** внести СВОЙ вклад у проект Антона Мухарського.

«Жлоб – це не справжня людина, а підробка. Вона не має головного – висоти духу, бажання вдосконалюватися і пізнавати світ. Найхарактерніша ознака жлоба – абсолютна впевненість у тому, що він є пупом землі. Він переконаний, що йому всі винні. Своїм проектом ми не збираємося боротися з цим явищем, а лише хочемо констатувати його існування», – організатор виставки Антон Мухарський.

«Жлобзон погрожував «відірвати руки» за один з портретів, а колишній президент Кучма, який бачив здобутки жлоб-арту, дав премію», – розповідає Іван Семесюк, художник, член спілки «Воля або Смерть».

ЗАБУВАЄМО про палиці

Що потрібно викинути з пам'яті, а що мати на увазі,
міняючи лижі на сноуборд?

«От уяви собі: ти довгий час їздиш на комфортному седані, звук до нього, але одного разу товариш з тобою поділився враженнями і емоціями від їзди на масивному позашляховику під час таких собі трофі-рейдів, і тобі захотілося спробувати», – так намагався пояснити мені різницю між катанням на лижах та сноуборді один знайомий, який є справжнім «асом» і в одному, і в іншому. У цьому порівнянні зручний і звичний для багатьох седан – це гірські лижі, а потужний позашляховик – сноуборд. «І те, і те їздить, але емоції від цієї їзди зовсім різні», – підсумував товариш, додавши: «Якби, не дай Бог, мені довелося вибирати між лижами і сноубордом, я вибрав би велосипед».

Власне, й інші люди, які впевнено почувають себе, як на лижах, так і на сноуборді, наголошували на тому, що це зовсім різні відчуття, попри те, що і те, і те їде з гори по снігу. Що ж, спробуємо все-таки розібратися, чи варто з об'їждженого «Мерседеса» пересідати на незнайомий і суворий «бобік».

Протистояння поколінь

Навіть людина, яка не особливо розбирається у гірсько-лижному відпочинку та катанні на дошці, подивившись на будь-який схил, де є лижники та бордери, одразу помітить, що на дошках стоїть переважно молодь, тоді як поважних панів побачиш на лижах. Тож не дивно, що коли заходить мова про якесь протистояння лижників та бордерів, то дуже часто його порівнюють з конфліктом батьків та дітей. Мовляв, одні – це класики, які давно розмірено їздять та катаються, а інші – молоді екстремали. Їм просто спуститися з гори мало, натомість потрібно відчути більше екстриму, а також «показати себе» – завдяки ефектній манері їзди, яскравому одягу, модним аксесуарам. Однак, на сьогодні такі уявлення вже можна віднести до стереотипних. Адже стильних лижників зараз на трасах не менше, ніж бордерів, а щодо екстрім-розваг, то: «Спершу стильно вдягнені «чувачки» каталися на дошках і під час спуску стрибали з різних трамплінів та робили такі викрутаси, що аж в голові паморочилось. В той час катання на лижах порівняно з дошкою виглядало дещо застарілим, нудним, класичним – лижники не могли робити те, що витворяли бордисти. Але з часом останні також зайнялися цими трюками, і з боку

виглядало це набагато ефектніше, ніж на дошці», – розповів Іван Бандрівський, лижник та сноубордист зі стажем. Його слова підтверджують й досягнення професіоналів. Так, швидкість на лижах завжди більша, ніж на сноуборді (світові рекорди – 251 проти 201 км/год), та й щодо висоти польоту і його видовищності, то тут теж лижники не поступаються дошкарям.

Та, незважаючи на це, екстремальнішим все-таки вважається сноуборд. Це тому, що (за словами спортсменів) відчуття швидкості на дошці при 70 км/год приблизно такі ж, як на лижах при 100 км/год.

Батьки хочуть стати молодшими

Та якщо у житті з часом та набутим досвідом діти стають подібними до батьків, то на засніжених схилах все навпаки: набагато частіше лижники беруться освоювати і дошку, аніж люди, що почали займатися сноубордингом, знаходять час для лиж.

Але перед тим, як «пересісти» з двох вузьких «дерев'яшок» на одну «широкую» і забути про палиці, потрібно морально підготуватися. В першу чергу до того, що все

ПОХОДЖЕННЯ ЛИЖ І СНОУБОРДА

«Ментальні» відмінності між лижами та сноубордом пояснюються походженням та історичними причинами появи одного й іншого.

Так, гірські лижі еволюціонували від снаряда (праотця бігових лиж), який придумали чи то чукчі, чи то норвезькі вікінги або їх нащадки, щоб банально пересуватися по засніжених просторах. Таким чином, предки сучасних лиж були далеко не розвагою, а практичним за-

собом пересування, і багато в чому від них залежало «виживання» північних народів, оскільки на лижах, зокрема, полювали і воювали.

Сноуборд, натомість, початково був створений для розваги, оскільки снігова дошка походить від дошки водної, на якій серфінгісти (теж виключно заради емоцій та задоволення) «ловлять хвилі» без жодних «прикладних» функцій.

ГОЛОВНІ ПРЕТЕНЗІЇ

лижників до сноубордистів:

- Раптово зупиняються поперек схилу і сидять на трасі великими групами, чим заважають з'їжджати.
- «Гальмують» чергу на підйомник, або пропихаються на нього без черги.
- Наїжджають на лижі, чим псують їх, а інколи і ламають.

сноубордистів до лижників:

- Пхаються на цілину, яку вважають «своєю» бордери, і псують її.
- Навмисно зачіпають палицями «сусідів по схилу».
- Лижі створюють вибоїни на трамплінах, які для себе «нарили» сноубордисти.

ЩО ЛИЖНИКУ ДОБРЕ, ТО СНОУБОРДИСТУ - НІ (І НАВПАКИ)

Лижники набагато комфортніше почувать себе на підйомниках. Так, бордеру важко сходити з крісельного підйомника і дуже незручно підніматися на бугельному чи «тягунах», особливо, коли площа горизонтальна. Також лижники, завдяки палицям, можуть долати горизонтальні ділянки на трасах і біля них, не відщипаючи лиж, бордерам для цього потрібно звільнити ноги або підпихати один одного.

Натомість, коли потрібно десь пройти, несучи свої «снаряди» в руках, тут уже проблеми виникають в лижників. Адже їх черевики набагато менше пристосовані до ходьби, ніж у сноубордистів, ну і нести в руках чотири предмети завжди не так зручно, як один.

(лижників), оскільки часто бордери з дошкою в руках обходили чергу і швидше сідали на підйомник. А по-друге, як запевняє адміністрація курорту, тепер відсутній ризик, що дошка під час підйому на гору випаде з рук і приземлиться у когось на голові.

Якщо з першим аргументом мало хто може сперечатися, адже справді, часто бордери без черги «проснакували» на підйомник, несучи дошку в руках, то другий – не надто сильний: ніхто не пам'ятає, щоб коли-небудь дошки «літали» з підйомника на схил, а тим більше травмували оточуючих.

Натомість на численних форумах та в соцмережах після нововведення не стихають сигнали S.O.S., оскільки кількість падінь при заході на підйомник, а особливо, сході з нього, а також травм, суттєво збільшилася. Досвідчені бордери говорять, що набагато зручніше та безпечніше було підніматися з двома пристібнутими ногами, а початківці воліють і далі тримати дошку в руках.

Однак «Буковель» наразі, попри тисячі закликів та прохань скасувати це правило, ніяк не відреагував і, схоже, не зробить цього. Натомість, працівники курорту готові «заплющувати очі» на деякий обхід правила. Так, якщо на підйомник без однієї пристібнутої ноги вас таки не пустять, то вже під час підйому ніхто не заборонить вам чи прищепити й другу, або ж таки відстебнути дошку (але при цьому ризик її випадання з рук збільшується) і ногами зійти на

верхній станції, як ви звикли це робити. Попри те, що за такі «хитрощі» адміністрація курорту грозиться блокувати абонементи, наразі про схожі випадки не чули.

Яка розумна цьому альтернатива?

Попри все, через це правило лояльність до «Буковелю» армії бордерів суттєво похитнулася, і багато з них вже повернули погляди на захід (Польща, Словаччина, Австрія, Франція, Швейцарія, Італія) і схід (Росія, Грузія), щоб знайти там альтернативу рідним Карпатам. Втім, як відомо, «добре там, де нас нема». Адже, насправді, аналогічне правило діє, хоч і не на всіх, але на багатьох європейських гірськолижних курортах, і там обійти його буде ще складніше. Та, разом з цим, в Європі можна знайти й інше: траси виключно для сноубордистів, де враховані їх побажання та особливості катання на дошці. Так, в такому випадку, бордерам, переважно пропонують не лише схил, а й більші та менші трампліни на ньому (на тому ж «Буковелі» бордери їх «будують» самостійно), інші спортивні перешкоди, жолоби для хаф-пайпу тощо.

Зважаючи на те, що ціни на катання, їжу та проживання на «Буковелі» демократичними назвати важко, можна не сумніватися, що частина дошкарів все-таки знайде собі альтернативу найпопулярнішому зимовому курорту України за кордоном.

Захар Федоран

СПОВІДЬ СНОУБОРДИСТА, або Чому я зрадив лижам ;)

Колись, в далекі та дивні часи, коли мобільні телефони розміром з невеличкий кухонний телевізор були хіба у голлівудських фільмах, і коли електричка в Славське радше нагадувала маршрутку в ранковий час-пік, у супермодному синьому балоновому костюмі і шапці типу «півник» я летів з висолопленим язиком по південному схилу гори Тросян, вкритому півтораметровим (!) шаром свіжого пухненького снігу. Моїй радості і щастю не було меж. Я майже поборов силу земного тяжіння, та, входячи в навколоземну орбіту, одна з лиж раптом

поринула в сніг. Тріснуло модне кріплення «Бернут», і за мить я вже пірнав у снігових глибинах, розкидаючи навколо рукавиці, палки, линжі, шалик і ту ж саму шапку типу «півник». Дзвінко і голосно сміялись дівчата на крісельній дорозі, проїжджаючи над моєю головою, а я, відхенючись, збирав все до купи, ловлячи линжі, які норовили втекти в ліс і стати навесні основою паркану якогось місцевого господаря.

Линжі вперто не хотіли вдягатись, пірнаючи у біле море. Доводилось знову і знову чистити то кріплення, то пласт-

масові черевини і повторювати ці дії ще раз. Я не був початківцем. Це був звичний процес для кожного (від початківця до більш-менш хорошого лижника), хто потрапив у глибокий свіжий сніг...

Отак, борсаючись по груді в боротьбі зі стихією, я краєм ока побачив три постаті, які наближались до мене... Незрозумілим чином вони не грузнули у пухкому снігу. А наче виводили пензлем акуратні вигнуті лінії, ніби по хмарі летіли в мій бік, все більше і більше заворачуючи мене... З висоти поверхні снігу здавалось, що ці люди то піднімаються

над поверхнею, то пірнають в сніжну перину, а ті граційність і краса, якась навіть свобода, дуже вразили мене... Я зовсім незчувся, коли сноубордисти (так, виявилось, вони називаються), легко описали навколо мене півкруг, занесли мене хмарою піднятого снігу і зникли за горбом... Знову дружно сміялись наді мною дівчата на кріселках. Хотілось запустити в них сніжною.

Одного зимового дня я здивував своїх друзів, коли, вийшовши з електрички, витяг за собою не в'язанку «лижі-палки», а місцями добре подерту дошку –

прокатний сноуборд. Перший позитив з'явився одразу, прямо на вокзалі, коли ми дружно нарізали на ньому ковбаску, розкладали огірочки і розливали коньячок для нашої великої компанії... Жодні, навіть наймодніші і найдорожчі лижі не могли тягатись зі щиро накритим компанійським сноубордом... Дивно було ходити по вокзалу у м'яких сноубордівських чоботах, а не тарабанити пластмасовими лижними «кандалами».

Про те, що прислів'я «Не бажай чужому того, чого собі не хочеш» діє, я зрозумів одразу при посадці на бугель...

Будучи «крутим» лижником, я першим кричав «Дамо їм по хребті палкою!» бідним сноубордистам, які раз-за-разом падали з бугеля на ФМІ. Під розлючені крики півкілометрової черги лижників, вони нервували ще більше, знову падали, або, вчепившись в бугель чи не зубами, повзли нагору майже на пузі, аби подалі від розхвилюваної маси лижників. І от, черговий раз злетівши з бугеля і зупинивши всю канатну дорогу, я почув цей войовничий крик вкупі з погрозовим маханням палками у свій бік. Я відступив і пішов пішки. «Це до-

> СПОВІДЬ СНОУБОРДИСТА...

бре для здоров'я», – втішав я себе і повз на гору, волочачи за собою язик і дивний дошкоподібний предмет.

Не скажу, що першого дня у мене були вражаючі результати. Місцеві дитлахи називали мене «підсніжником» – це за те, що я красиво пірнав і виринав зі снігу. Я не намагався рахувати кількість своїх падінь. Думаю, їх було достатньо, бо п'ята точка наступного дня отримала романтичний синьо-зелений окрас і доволі таки боліла. Але успіх був. Я відчув, що приборкування борда вдається: спочатку на задньому канті, пізніше – щось подібне на повороти, пошук рівноваги, потім – передній кант. Незвично було кататись без палок, опираючись на повітря. Відчуття свободи, наче танцюєш вальс, і все залежить тільки від координації власного тіла.

Зовсім скоро я зрозумів, що не хочу повертатись до лиж. Наступної зими я вже купував власну «дошку».

Виявилось, що їх є багато видів, різної жорсткості і довжини, для «фрірайду» (вільного катання, в основному, по цілині), «фрістайлу» (фігурного катання і стрибків). Різні види кріплень і черевиків, а також шоломи, маски, балаклави, захисти та багато чого іншого... І все це для того, щоб одного погожого зимового дня, видержись на засніжену морозну вершину якогось Стогу, Близниці чи Тростяну, ви летіли вниз, порушуючи закони гравітації, відчуючи під ногами море білого пухкого снігу. І, залишаючи за собою, наче хвіст комети, сніговий слід, відчували свободу, 100% насолоди від життя та задоволення від того, що колись, переборовши власні лінь/страх/сумніви і розмови боягузів, що «взагалі кататись неможливо на тій дошці», зважились таки її приборкати.

Пухкого вам снігу, дошкери!

Орест Приступлюк

Фото автора

В МАГАЗИНІ

АКЦЕНТ

чоловічий одяг ▸ аксесуари

НОВА КОЛЕКЦІЯ
ЧОЛОВІЧОГО ОДЯГУ
відомих брендів:

Lab. PAL ZILERI

TRUSSARDI

U.S. POLO ASSN.
SINCE 1890

navigare

NERI KARRA

GUESS
BY MARCIANO

CERRUTI 1881

м. Львів
ТЦ «МАГНУС»
вул. Шпитальна, 1
4-й поверх
тел.: 232-27-12
графік роботи: 10:00-20:00

КОЛИ МОДА - НА ДРУГОМУ ПЛАНІ

Що вдягнути, збираючись на лижі чи сноуборд, і як це вбрання вибрати

Ура! Зима прийшла! На радощах хапаєте спорядження, яке вже зо два безсніжні місяці чекало старту, і ви, незчувшись, мчите на засніжені схили.

Та якщо протягом дня ваше захоплення спадає, і тіло починає відчувати якийсь дискомфорт – не думайте, що може не так вам вже й хотілось на ті лижі. Причина, швидше за все, зовсім інша: ви не подбали про свій лижний одяг, або подбали, але неправильно. Тому підемо на закупи разом (ті, хто насолоджувалися і катанням, і ароматним глінтвейном на вершині гори, вже колись зробили свій правильний вибір та можуть не продовжувати читати далі. Проте, можна все-таки похвалити себе і потішитись своїм вмінням вибрати дійсно якісні речі).

Отже, одяг лижника називають «м'яким спорядженням», він відіграє таку ж важливу роль, як і, власне, самі лижі. Бо від його вибору залежить не тільки ваш комфорт, але й безпека. Якщо ваш костюм з останньої колекції якогось відомого французького дизайнера, і на ньому навіть є примітка «ski», – це не означає, що він виготовлений з урахуванням найвагоміших для лижника факторів. Найчастіше такі костюми шийють посередні фірми, що займаються лижним спорядженням, а дизайнер тільки ставить свій логотип, за який ви переплачуєте чимало. Тому краще вибрати вже відомі бренди, що спеціалізуються на одязі для гірськолижного спорту (Volk, Kilttec, Salomon, Spyder, Head, Rossignol, Columbia), враховуючи такі речі: костюм лижника повинен складатись з трьох шарів.

Шар перший - ТЕРМОБІЛІЗНА

Її вологовивідна функція дозволяє шкірі залишатись сухою протягом цілого дня катання, що дуже важливо, враховуючи той факт, що в середньому за 6 годин активної їзди лижник «випаровує» 1 літру вологи. Термобілізна виготовляється з синтетичних матеріалів (ціна її складає від 200 до 1500 грн), а сучасні виробники просуваються все далі, випускаючи навіть водолазки з комбінованих матеріалів (наприклад, в районі пояси щільніший і тепліший, а вздовж хребта, де найчастіше з'являється піт, тонший матеріал). На деяких моделях вказується навіть температурний режим -20 , -30 чи -50°C . Найтепліша термобілізна призначена для альпіністів, тому, якщо ви не збираєтесь ночувати в наметі взимку, вона вам у нагоді не стане, – запаритесь. Спеціальні шкарпетки для катання (130-400 грн) мають такі ж функції, як і термобілізна: виводити вологу і при цьому не намокати, щоб ногам завжди було тепло і комфортно. Якісні лижні підколінки повинні мати потовщення і утеплення на пальцях, п'ятах та гомілках (для зручності та кращої зносостійкості).

Шар другий - БЕЗРУКАВКА ЧИ ПУЛОВЕР

Призначений для зберігання тепла. Зазвичай, це безрукавки та пуловери із спеціальної тканини – флісу, який має унікальні властивості терморегуляції та забезпечує комфортну вентиляцію і при перегріві виводить на поверхню виробу конденсат (таке задоволення обійдеться вам від 200 до 1000 грн).

Третій шар - ЛИЖНИЙ КОСТЮМ

Він повинен не пропускати вологи від дощу чи снігу, захищати від вітру і виводити назовні пару. Характеристики спеціальних мембранних тканин, з яких виготовляють сучасні лижні костюми, вказані безпосередньо на куртіці і штанах (наприклад, $12,000 \text{ г/м}^2$ 24 год – це кількість пари, яку тканина може пропустити через одиницю площі за добу, а 30,000 мм водяного стовпчика – це водонепроникність тканини). Від таких характеристик залежить і ціна. Чим вищі властивості мембрани, тим більший захист вашого тіла та вища ціна одягу (вона, до речі, коливається від 1000 до 10 000 грн). Також необхідно звернути увагу на крій лижного костюма. В ньому повинні бути враховані навантаження, які виникають під час активного руху на лижах. Тому рукави і штанини повинні мати анатомічний крій для вільного згинання рук та ніг. Такі деталі, як проклеєні шви і двосторонні вологостійні замки, забезпечують герметичність одягу. Краще, щоб манжети рукавів були подвійними – внутрішня частина синтетична, з отвором на палець, а верхня – прогумована. Під рукавами, в підпахвовій зоні, повинні бути спеціальні вентиляційні отвори.

Ці всі дрібнички суттєво впливають на ваш комфорт і дозволяють отримувати справжню насолоду від активного відпочинку, зимового настрою та пухкого снігу.

Мар'яна Василик
Консультувала Оля Кохан,
продавець-консультант магазину «Фанатік спорт»

Фото Андрія Поліковського

Тенденція до урізання і скорочення минулого місяця була притаманна лише міській владі та перевізникам, між якими поділили нові маршрути громадського транспорту. Як на диво, багато інших українців не те, щоб перестали шукати серед двох себе трьох гетьманів, але принаймні жваво обговорювали таку можливість і пробували рухатися в тому напрямку.

От і опозиція ніби домовилася про єдиний список кандидатів у народні депутати по мажоритарних округах на парламентських виборах 2012 року. Принаймні так зачитали зі сцени, де відзначали День Соборності, на Софійській площі у Києві. Як розповіли пізніше, підписали угоду не лише НОД, але й «УДАР» Кличка та «Громадянська позиція» Гриценка. За повідомленнями інформагенцій, «опозиційні партії оголосили, що відмовляються від публічної взаємної критики, декларують принцип взаємної поваги і відмови від боротьби між собою».

І зараз уже навіть не хочеться іронізувати про те, що пізно пити «Боржомі» і, що процес об'єднання швидше зарухався з наближенням

виборів. То вже такі наші реалії, що без виборів – ніяк. Але так само реалії – що краще вже пізно, ніж ніколи. Тепер тільки цікаво, що буде з питанням відкритих списків, які є принциповими для «УДАРу» і «Громадянської позиції» і не дуже бажаними, судячи з минулорічних дій і заяв, для учасників НОД... Хоча – недовго залишилося, тож поживемо – побачимо...

Поки що ж видно, що деякі опозиціонери намагаються вважати себе рівнішими за інших. Наприклад, Арсеній Яценюк поведився під час акції на Софійській площі ледве не як одноосібний господар. А от Анатолія Гриценка взагалі туди не запросили. До Угоди передвиборчої – поклонили. А на сцену – чомусь не захотіли... Тоді як і «регіонали» часу не гають. От Микола Азаров у інтерв'ю газеті «День» розхвалив Наталку Королевську і Арсенія Яценюка. Мовляв, Тимошенко та Ющенко – вчорашній день, а от нові опозиціонери – цікаві, енергійні і перспективні.

І от сиди та й думай: чи то такий щирий ляп від пана Чечетова, чи то свідомо провокація, аби потопити «молодих і перспективних»

Фото Андрія Поліковського

прив'язкою до ПР? Хотілося б вірити, що в нас і справді є перспективні опозиціонери, а слова депутата-регіонала тільки хитра технологія. Тільки от чомусь оптимізму бракує. Знаючи пана Чететова, цілком віриться, що він міг просто ляпнути те, що було на язичі. З іншого боку, не маючи доказів, намовляти на людей не хочеться. То ж і тут доводиться згадувати те ж банальне «поживемо – побачимо».

А от до чого вже дожили і що вже побачили – так це ланцюг соборності у Львові, від пам'ятника Бандері до пам'ятника Шевченку. І до чого ж дожили? До того, що вже який рік говориться про те, щоб у цей день виходити не з партійними прапорами, а лише з державними, і вже вкотре майже всі не забувають прихопити такі партійні знамена. От зібрати людей в такій кількості, щоб вийшов справжній міцний нерозривний ланцюг, а не ріденький ланцюжок – не виходить. А поділитися за партійною ознакою – легко...

І було б воно все зовсім не так оптимістично, як на початку статті, якби крім політиків не існувало в країні ще простих людей. Потішили

студенти з «Відсічі» й «Української молоді – Христові», які на Львівському вокзалі зустрічали гостей із донецького потяга пам'пухами. А ще порадувала історія, яку виклала на своїй сторінці у «Фейсбук» колись крута львівська, а тепер – матьора столична журналістка Мар'яна П'єцух:

«Другий рік поспіль 22 січня та ж ситуація: після живого ланцюга на мості Патона ловимо машину та їдемо на Софіївську площу – і рік тому, і нині водії питали, а що сьогодні за день такий, з якого приводу мітинг. Правда, нині був не киянин, а необізнаний чувачок з Донецька. Мене ще більше здивувало, що за 1,5 роки проживання в Києві, він досі не знає, де знаходиться Софіївська площа... А загалом, чувачок позитивний, коли розказала, що нині День Злуки, і що воно означає, почав говорити, що «Схід і Захід разом» і «От ви зі Львова, а я тут з донецькими номерами везу вас на мітинг»...

І от на цій позитивній ноті пропоную завершити. Доки ще чого «оптимістичного» не пригадалося...

Всеволод Поліщук

СВЯТО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ФУТБОЛУ МОЖЕ ВИЯВИТИСЯ ЗБИТКОВИМ

Проведення футбольних чемпіонатів – це прибуткова справа, але лише для багатих країн з розвинутою індустрією спорту, як Німеччина, Франція чи Велика Британія. Для країн на кшталт Португалії чи Південно-Африканської Республіки безпосередній вигреш виявився мінімальним. Подібне чекає на Україну, адже насправді стадіони окуповуються роками, прибутки від реалізації квитків ділять між собою УЕФА і національні федерації футболу, а продаж продукції з офіційною атрибутикою та прав на телевізійну трансляцію – виключна прерогатива європейських футбольних функціонерів, які від 2004 р. повністю перебрали на себе організацію європейських турнірів. Досвід декількох світових та європейських футбольних чемпіонатів переконує, що слід очікувати відразу декількох негативних ефектів: «карнавального» (ейфорія та відволікання уваги на спортивні змагання не сприяють високій продуктивності праці), «лежачої картоплини» (втрата м'язових кондицій під час тривалого лежання на дивані під час перегляду футбольних матчів), «витіснення» футбольними фанатами звичайних туристів, а на віддаленішу перспективу – втрат від надмірного інвестування в спортивну інфраструктуру.

Від футбольного Чемпіонату світу 2006 року виграла економіка Німеччини. Якщо до його початку зростання німецького ВВП прогнозувалося на рівні 1,6%, то за підсумком року цей показник зріс вдвічі – аж до 3,2%. Чистий ефект від проведення ЧС-2006 перевищив 2,5 млрд євро. Вдалося пом'якшити імідж Німеччини як «холодної і непривітної країни, що не має нічого спільного з теплою, гостинністю, красою, культурою чи розвагами». Футбольні матчі відвідало

понад 2 млн вболівальників з-за кордону, але грошей витрачено значно менше, ніж очікувалося – лише 500 млн євро. Як показало дослідження фахівців Боннського університету, сприятливий вплив було створено не так продажем прапорів, футболок чи телевізійних прав, а головним чином виробленням позитивного психологічного впливу на споживачів, що сприяло збільшенню як інвестицій, так і споживчих витрат. З бюджету німці витратили на ЧС-2006 лише 1 млрд

Фото Андрія Поліковського

> МИ ЧЕКАЄМО НА ЄВРО... >

євро, головним чином на розвиток об'єктів інфраструктури, тоді як стадіони або вже існували, або модернізувалися коштом спортивних клубів.

Водночас Португалія на підготовку до Євро-2004 витратила з бюджету 4 млрд євро, у тому числі близько 600 млн – на будівництво семи стадіонів, а реально отримала лише 4% від загального прибутку, який склав 400 млн євро. На сьогодні підтримання в робочому стані мережі сучасних автошляхів, які збудовано «під чемпіонат», поглинає всі кошти бюджету на дорожнє будівництво. Відразу ж після змагань зросло безробіття у будівельній галузі, а разом з ним – проблема легальних та нелегальних мігрантів, які виявилися без роботи і не мали бажання повертатися додому. Головний стадіон чемпіонату в португальській столиці Estadio da Luz вартістю

120 млн доларів, який розраховано на 120 тис. вболівальників, по сьогодні не окупили себе, а на декількох регіональних стадіонах «пасуться кози». Місцева влада розглядає питання про їх демонтаж. З іншого боку, в 2005-2008 рр. середньорічні доходи від туризму зросли із 180 до 360 млн євро, що можна вважати одним з опосередкованих ефектів «відкриття» Португалії для зовнішнього світу. Австрія в 2008 р. завдяки вболівальникам заробила 290 млн євро, що майже втричі менше від прибутку УЕФА (800 мільйонів). Уряди обох країн-організаторів – Австрії і Швейцарії – не отримали з цієї суми жодного євроцента. Голландський дослідник економіки футболу Елберт Ольденборг зауважує, що Чемпіонати Європи вперше стали прибутковими лише у 2000 р., коли було продано рекордні

1,2 млн квитків, і Голландія отримала 12 млн євро прибутку, а Бельгія – 5,3 млн. Для порівняння: втрати Англії від проведення Євро-1996 становили аж 130 млн фунтів.

Проведення ЧС-2010 у ПАР збільшило ВВП на 0,4%, хоча раніше очікувалося, що позитивний імпульс буде вдвічі більшим. Уряд так і не зміг повністю повернути витрачені 7,3 млрд доларів, в тому числі 1,5 млрд – на будівлю і модернізацію стадіонів. У бюджетах багатьох міст утворилися серйозні «дірки», що передбачають або збільшення дотацій з державного бюджету, або підвищення місцевих податків. З іншого боку, модернізація інфраструктури може мати значний довгостроковий вплив на розвиток туризму. Під час ЧС-2010 ПАР відвідали 500 тис. осіб, що вдвічі перевищило прогнозований показник. Хоча

Фото LUFA

> МИ ЧЕКАЄМО НА ЄВРО...

напередодні чемпіонату світу були серйозні побоювання щодо безпеки футболістів та вболівальників, які почали справджуватися ще до початку спортивних матчів (у п'ятизірковому готелі обікрали команду Колумбії), а вже під час ЧС-2010 пограбували футболістів збірної Іспанії Серхіо Бускетса і Педро Родрігеса, легендарного аргентинця Габрієля Батістуту, футболістів Греції, команду Англії (з готелю винесли практично все – від футболон до шкарпеток), також було вкрадено 7 копій Кубка Світу. Надалі 44 тис. поліцейських зуміли опанувати ситуацію, і в підсумку загальна кількість злочинів (головним чином дрібних крадіжок) не перевищила 1800.

Надії на туризм та «увімкнення» України можна вважати практично єдиною втіхою від проведення Євро-2012, адже на рентабельність побудованих стадіонів, зокрема у Львові, чи підвищений економічний ефект від прокладених доріг розраховувати не доводиться. До речі, після ЧС-2022 у Катарі всі надсучасні стадіони (включно з суперсучасною системою кондиціонування простору над футбольним полем – температура буде нижчою на 5-6 градусів) буде демонтовано, а на їхньому місці з'являться житлові масиви. Україна – не Катар, який «купається» у нафтодоларах, тому може з легкістю повторити досвід Греції, яка витратила на Олімпіаду-2004 майже 13 млрд євро, але так і не змогла оговтатися від зроблених видатків. Загалом великі спортивні події – це привілей багатих країн. Як зауважив The Economist ще сім років тому в зв'язку з футбольним ЧЕ-2004 у Португалії, подібні спортивні події нагадують міжнародну «вечірку», за допомогою якої дрібні та бідні країни намагаються позбутися комплексу меншовартості від перебування на географічній, політичній та економічній периферії. У підсумку замість очікуваного національного економічного ренесансу можна отримати повноцінні фінансові проблеми.

*Віктор Шевчук,
професор кафедри міжнародних
економічних відносин
Львівської комерційної академії*

Львів, вул. Кубанська, 8

ЕЛІТНЕ ЖИТЛО У ЦЕНТРІ ЛЬВОВА

усі переваги сучасного комфорту та гармонія природи:

- затишний район центрального Львова поблизу Снопківського парку;
- преміум житло від двокімнатних квартир до просторих двоповерхових апартаментів;
- висока якість будівництва;
- елітні природні оздоблювальні матеріали;
- передові сучасні технології інженірингу;
- цілодобова охорона та цифрова система відеоспостереження;
- дворівневий паркінг та гостьова автостоянка.

Комплекс введено в експлуатацію.
Безвідсоткова позика на 50% вартості
житла на термін до 4 років.
Залишилось вільними лише 25 квартир.

СУЧАСНА ЕКОНОМІКА НА ПРИКЛАДІ ЗВИЧАЙНОГО БАРУ

Як пояснити проблеми світової економіки простою і доступною мовою? Ми вважаємо, що це добре вийшло в редакції ірландського видання *Corkman*. «Наша п'яна економіка: пояснення» – так називається оригінальний текст, хоча російські блогери подають його під іншим заголовком: «Економіка 2011 року на прикладі звичайного бару». Нам здалося, що цей матеріал буде цікавою і в Україні, тому «Егоїст» пропонує переклад статті до уваги наших читачів.

Марія є власницею бару. Одного прекрасного дня вона розуміє, що практично всі її клієнти – безробітні алкоголіки, тому вона більше не може утримувати заклад, інакше розориться. Щоб вирішити цю проблему, вона придумує новий маркетинговий план, відповідно до якого її клієнти можуть пити зараз, а платити пізніше. Вона записує кількість випитого у спеціальні книги (тим самим надаючи клієнтам кредит).

Про стратегію «пий зараз – плати потім» починає ходити слава, і в результаті, в барі Марії збільшується потік клієнтів. Невдовзі її заклад показує найбільші обсяги продажів у її місті – перспективи виглядають райдужними. Надаючи своїм клієнтам свободу від негайної вимоги оплати, Марія не зустрічає ніякого опору, коли через регулярні проміжки часу вона істотно збільшує ціни на найпопулярніші напої – вино і пиво. Отже, збільшується й обсяг продажів бару Марії.

Молодий президент місцевого банку розуміє, що ці борги клієнтів є цінним майбутнім активом, і збільшує для Марії кредитування. Він не бачить жодних причин для занепокоєння, оскільки в якості застави у нього є борги алкоголіків. У штаб-квартирі банку трейдери експерти придумують спосіб заробити величезні комісійні, трансформуючи ці

борги клієнтів у питво- і алкооблігації. Потім ними починають торгувати на міжнародних ринках цінних паперів. Нові інвестори не до кінця розуміють, що ці активи, які були продані їм в якості цінних паперів з найвищим рейтингом «AAA», насправді є боргами безробітних алкоголіків. Ціни на папери продовжують рости, і активи скоро стають найшвидше розкуповуваними позиціями у провідних брокерів країни.

Одного разу, навіть при тому, що ціни на облігації продовжують рости, менеджер з ризиків того місцевого банку вирішує, що настав час вимагати платежі по боргах, які нагромадилися у алкоголіків у барі Марії. Про це він повідомляє їй. Марія починає вимагати гроші у своїх алкоголіків, але, будучи безробітними, вони не можуть повернути кредити. Оскільки Марія не може виконувати свої кредитні зобов'язання, вона змушена оголосити дефолт. Тепер вона – банкрут. Бар закривається і 11 співробітників втрачають роботу.

За одну ніч питво- і алкооблігації втрачають в ціні 90 відсотків вартості. Обсяг падіння ціни цих активів знищує банківську ліквідність і перешкоджає випуску нових позик, тим самим заморожуючи кредитування та всю економічну активність.

Постачальники для бару Марії, які надавали їй розширені умови оплати,

інвестували пенсійні фонди своїх фірм у різні цінні папери. Вони виявляють, що в даний момент зіткнулися з необхідністю списання безнадійних боргів і втратили понад 90 відсотків від передбачуваної вартості облігацій. Її постачальники вина так само оголошують банкрутство, закриваючи сімейний бізнес, який годував три покоління. Дистриб'юторів пива викуповує конкурент, який негайно закриває місцеву фабрику і звільняє 150 робітників.

На щастя, банк, брокерські фірми та їхнє керівництво врятовані багатомільярдним пакетом від своїх друзів в уряді. Кошти на цей рятувальний пакет були знайдені шляхом обкладення податками працюючого середнього класу, який жодного разу не заходив у бар до Марії.

Тепер розумієте ситуацію в економіках після 2011 року?

Третій, але чи останній?

І так ми плавно переходимо до Ліонеля Мессі, який, цілком очікувано, втретє отримав «Золотий м'яч» найкращого футболіста світу. І можуть скільки хочуть пинитися фанати «Реалу» і особисто Кріштіану Роналду, а, як на мене, говорити про якийсь протистояння цих двох футболістів за звання найкращого уже кілька років неактуально. Так, Роналду суперкласний футболіст, але таких у кожен епоху набереться принаймні з десяток. Та в одній нинішній «Барселоні» – з півдесятка таких знайдеться, самі поражайте, переконаєтеся. Плюс до них ще Руні, плюс Снейдер, от Халк із «Порту» в цю когорту потроху підбирається. Це як супердорогі джипи на львівських вулицях: більшість заздрить їхнім власникам, але вже давно ніхто не дивується. А от проїдетеся проспектом Свободи на 911-му «Порше», і навіть доволі байдужий до автомобілів чоловік обернеться і присвисне...

Отак і з Мессі. А до чого тут Лукас, Кополовець, Батіста і їхні походи в нічні клуби? До того, що всі шанси на визнання найкращого гравця в історії він має не лише завдяки феноменальній грі, але й своїй скромній поведінці. Погодьтеся, приємніший за те, що видавав і продовжує видавати попередній король Дієго Марадона. Та ще й забирає тільки ногами і головою...

От у кого варто повчитися молодим карпатівцям. Можливо, тоді й запрошення у «Валенсію» із «Металістами» перестануть бути лише чутками...

На боксерському фронті – без змін

А на завершення – про приємне для українців. Чемпіон світу з боксу у надважкій вазі Віталій Кличко став боксером року за версією Всесвітньої боксерської ради (WBC), чемпіонським поясом якої він володіє.

У любителів поіронізувати може виникнути враження, що найкращим його визнали насамперед заради того, щоб працівникам радіо й телебачення легше було проголошувати таку новину. Адже у боротьбі за почесну нагороду Кличко-старший обійшов не якогось там Тайсона-Шмайсона, прізвище якого і шепелявий заїка вимовить, а тайландця Понгсаклека Вонхонгкама і японця Тошіакі Нішіюку. Однан експерти кажуть, що звання найкращого Кличко заслужив на боксерському рингу, в блискучому стилі провівши минулого року два захисти титулу. Нагадаємо, що в березні українець переміг кубинця Олданьєра Соліса у першому раунді, а у вересні побив поляка Томаша Адамена (технічний нокаут в 10-му раунді). Залишається лише побажати Віталію продовжити переможну серію 18 лютого під час бою проти Дерена Чісори.

Леонід Мессієнко

СВІЙ ДО СВОГО ПО СВОЄ

Володимир Шаран як головний тренер «Карпат»: крок відчаю чи повернення до витоків?

Буває в житті так, що цілком очікуване є водночас і зовсім несподіваним. Приблизно так можна двома словами описати реакцію автора цих рядків на новину про призначення Володимира Шарана головним тренером «Карпат». З одного боку, після звільнення Шарана з Олександрії, його дорога додому здавалася цілком природною. А тренер Шаран і команда «Карпати» склалися до купи, ніби два шматочки пазла чи поділена навпіл карта зі шпигунського фільму. Особливо ж – розчарований і гнаний, але однозначно самотній і цікавий тренер Шаран та кризова, позбавлена єврокубкового лоску, однак все ж десь там, у фібрах душі, досі легендарна і одухотворена команда «Карпати».

З іншого боку, Петро Димінський спростовував усі чутки про пошуки нового тренера, нібито покладаючи великі надії на Павла Нучерова, з яким команда – до речі, краще за очікування – закінчувала 2011 рік. І при цьому ніяк не погоджувався з тим, що «Карпатам» варто забути про єврокубки і перейнятися виживанням. «Команда має виходити в Європу через Кубок України», – безапеляційно заявляє

Фото Тараса Кузьменка, Інформаційний центр ФК «Карпати»

Петро Петрович, ігноруючи турнірну таблицю і критику з боку експертів.

От власне у зв'язку з саме такими очікуваннями президента клубу й виникали сумніви в тому, що покличуть саме Шарана. І саме через них й зараз, попри втіху від того, що в «Карпатах» тренером є своя людина, все ж не залишає вболівальницьке серце гризота. А чи потягне єврокубки керманич, який до того знав смак

лідерства лише в нижчому дивізіоні, а у «вишці» працював лише з аутсайдерами? Звісно ж, вміння залишити команду в лізі – саме те, чого очікують від тренера вболівальники. Але чи терпітиме це той, хто музику в «Карпатах» замовляє?

Залишається сподіватися на те, що пан президент просто блефує, насправді не очікуючи настільки швидких результатів від людини, яка парадок-

сально поєднує в одній особі і велику надію вболівальників, і цілком темну конячку для експертів. Буде цікаво спостерігати, як перебудовуватиме (чи просто злегка адаптуватиме під себе) команду колишній її футболіст, який так само, як і Олег Кононов, полюбляє грати на атаку, однак не за такою агресивною схемою. Так само фанати очікують і зміни трансферної політики: Шаран хоча й не настільки

фанатично налаштований проти леґіонерів, як, скажімо, його приятель Сергій Ковелець, але все ж полюбляє збалансованіший і рясніше наповнений українцями склад. Тим більше, що вже який сезон поспіль українців – Голодюка, Худоб'яка, Кополовця та інших – продають лише у чутках.

А вже далі – може, трохи фарту, трохи самовіддачі, а також вміння налаштувати на гру, яким славився

Шаран під час роботи в «Олександрії», і справді вдасться пройти у Кубку України до стадії, яка пропустить у еврокубки? Тільки, правда, при цьому згадується афоризм «Обережно, мрії збуваються»... Бо ж чи потрібні «Карпатам» еврокубки в найближчому сезоні? Може, краще добудувати корабель на міліні перед тим, як випускати його у бурхливе море?

Артем Немілевський

Відразу після представлення в якості головного тренера, Володимир Шаран дав коротке інтерв'ю Інформаційному центру ФК «Карпати»

ШАРАН: «Працювати в «Карпатах» – це моя мрія»

– Я дуже вдячний за те, що Петро Петрович дав мені можливість очолити таку команду. Зрештою, я ніколи і не приховував, що працювати в «Карпатах» – це моя мрія. І от до мене звернувся спортивний директор клубу, який спитав, чи хочу я стати головним тренером львів'ян. Це було дуже приємно, але я хотів вчинити по-людськи і допрацювати до кінця в Олександрії. І от зараз до мене знову зателефонували, запросили

до Львова на розмову. З Петром Петровичем ми усе обговорили і домовилися.

– Що б ви хотіли переказати вболівальникам «Карпат»?

– До мене фани «Карпат» завжди ставилися позитивно. Карпатівці, одним з яких був і я, завжди відповідали шанувальникам взаємністю. Я і зараз переконаний, що таких фанів нема в жодного українського клубу. Тому ще більше хочеться порадувати їх хо-

Фото Тараса Кузьменка, Інформаційний центр ФК «Карпати»

рошою грою, від якої усі б отримували задоволення.

– Не секрет, що «Карпати» вже кілька років грають за однією моделлю. Ви також прихильник атакуючого футболу чи все ж будете вносити зміни?

– Однозначно я лише за атакуючий, агресивний, видовищний футбол. В Олександрії ми теж хотіли привити гравцям такий стиль гри. І вони старалися як могли. Ми намагалися саме грати у футбол, отримувати від ньо-

го задоволення. Те саме я хочу, щоб було тут. Ми всі маємо насолоджуватися карпатівськими атаками.

– Чи встигли Ви вже ознайомитися з інфраструктурою клубу?

– На жаль, ще не встиг. Я не був на новому стадіоні, і нової бази як слід ще не вивчив. Але те, що я побачив, мене вразило. Тут є все: тренажерний зал, басейн, чудові поля; словом, все, щоб нормально працювати.

БУДЬ ЧОЛОВІКОМ - КАЧАЙ БІЦЕПСИ!

Цій частині тіла особливу увагу приділяє чи не кожен чоловік, який хоч якось намагається за собою дбати. Ще з дитинства, коли хлопців просять показати, які вони сильні, юнаки напружують руки і показують їх – біцепси. І тоді байдуже, накачані вони чи ні, адже саме ці м'язи стали своєрідною ознакою мужності та символом справжнього чоловіка в уяві багатьох людей. Мабуть, усе тому що накачані руки є одними із найпомітніших частин тіла чоловіків, які тренуються у спортзалах.

Надивившись на фото відомих атлетів, дехто навіть не здогадується, що такі красиві м'язи може мати чи не кожен. Наростити до помітних і пристойних розмірів біцепси можна навіть у домашніх умовах, маючи кілька розбірних гантелей та невеликий гриф з тягарями. А ми підкажемо, як правильно використовувати це знаряддя у справі накачування ваших біцепсів на прикладі найпопулярніших та найефективніших у цій справі вправ.

Вправа № 1. ПІДЙОМ ГАНТЕЛЕЙ СИДЯЧИ НА БІЦЕПС

Це одна з найвідоміших і головних вправ, з допомогою якої можна накачати красиві біцепси. Як її виконувати знають навіть ті, хто ніколи не був у тренажерних залах, адже цю вправу часто можна побачити у всіляких фільмах та журналах. Підйом гантелей сидячи на біцепс – одна з улюблених вправ новачків, адже не вимагає особливих зусиль та не є травматичною.

Ця вправа виконується сидячи: ноги слід розставити, а руку з гантеллю необхідно сперти на внутрішню поверхню стегна. Торс трохи нахилений на гантель.

Рука, якою будете підіймати гантель, повинна бути розташованою вертикально, а піднімати тягар слід чітко по дузі: вгору – вниз.

Працюючу руку треба обов'язково зафіксувати на стегні для того, щоб здійснювати рухи чітко за правильною амплітудою та траєкторією.

Якщо ж після кількох повторів більше несила піднімати гантель, допоможіть собі іншою рукою, або ж візьміть меншу вагу. Для цього може знадобитися комплект легших гантелей чи ті ж самі, але розбірні. Головне – не порушуйте правильну техніку виконання: не можна відривати ноги від підлоги і рухати в різні боки корпусом.

Який результат від вправи? За умови наполегливих та грамотних тренувань, біцепси набудуть кулястої форми за рахунок розвитку їхньої середньої частини.

Вправа № 2. ПІДЙОМ ШТАНГИ НА БІЦЕПС

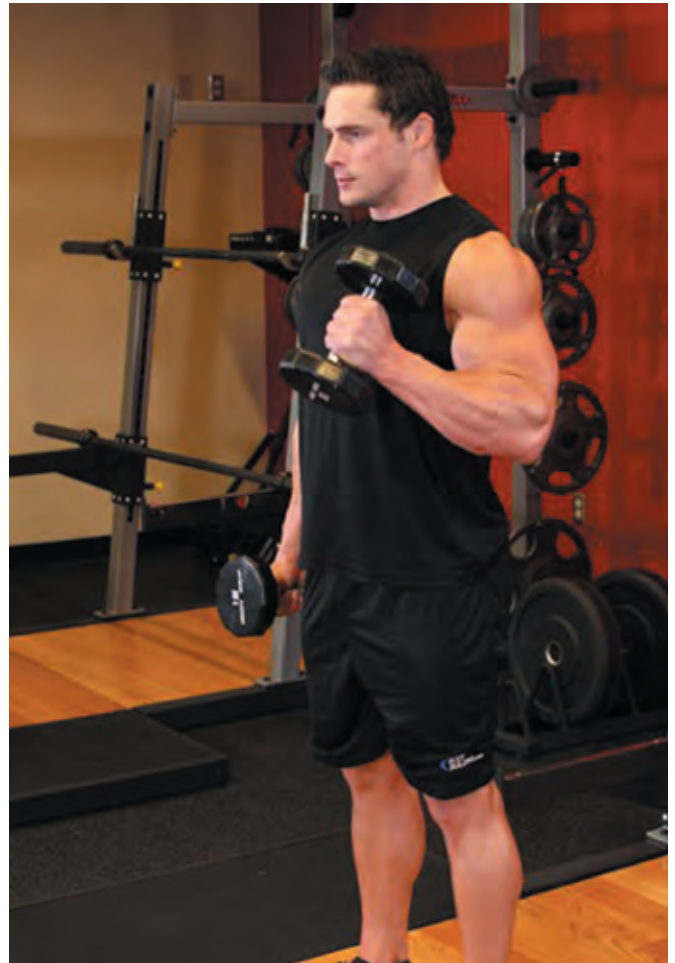
Якщо попередня вправа є найпопулярнішою, то підйом штанги на біцепс для тренування цих м'язів є найефективнішою, вона забезпечить ріст м'язової маси.

Для того, щоб розпочати виконання, візьміть штангу широким хватом, тобто щоб відстань між долонями була на ширині плечей. Встаньте прямо, тримайте штангу на випрямлених руках. Випряміть плечі. Таку поставу слід тримати до завершення вправи.

Далі все просто: зігніть руки в ліктях і підніміть штангу до грудей. Потім опустіть її по тій же траєкторії у початко-

ве положення. Постарайтеся під час виконання вправи зберігати свій торс нерухомим. А лікті бажано притиснути до тулуба, щоб зафіксувати положення рук. У цій вправі можна експериментувати з шириною, на якій тримати гриф.

Не припускайтеся головної помилки: ніколи не намагайтеся підняти штангу, допомагаючи собі всім тілом, бо у такому випадку результату ніколи не буде. Для кращого контролю над дотриманням техніки, встаньте боком до дзеркала і стежте за всією амплітудою руху.

Вправа № 3. «МОЛОТОК» ДЛЯ БІЦЕПСА

Ця вправа ідеальна для тих, хто має вдома комплект із двох гантелей. Назвали її «молотком» через спосіб виконання, бо піднімати гантелі слід по черзі: спочатку підняли-опустили одну руку, а потім – іншу. Збоку це схоже на імітацію роботи відбійного молотка, від чого й пішла назва вправи.

Правильно виконують її так: станьте прямо (можна й сидячи), руки з гантелями мають бути біля стегон. Важливо не тримати гантель за середину грифа. Тепер згинайте руку в лікті до грудей. Підняли одну руку, опустили, а тепер те ж саме з іншою. Вправа «молоток» дає змогу одночасно працю-

вати двом рукам і головно – динамічно тренувати одночасно два біцепси. До речі, піднімаючи гантелі у вправі «молоток», не дозволяйте «неробочій» руці розслаблюватися у висхідному положенні. Для цього тримайте лікоть трохи зігнутим.

Це три головні вправи, з допомогою яких в домашніх умовах можна накачати один з найкрасивіших м'язів чоловічого тіла. Однак не слід забувати, що, розпочинаючи тренування, треба працювати над всіма групами м'язів, щоб уникнути диспропорції тіла.

Антон Павленко

МУХИ В ГОЛОВІ - 2

У минулому номері «Егоїста» автор цих рядків оповів частину своїх нахлистових пригод в Українських Карпатах. Ішлося про те, що трапляється з рибалками, якщо вони вирішать полювати на форель, голяна і хариуса на Івано-Франківщині та Закарпатті. І справді, принади цих місцевостей фанатові нахлисту ще довго не вдасться забути. Але ж і на Львівщині є чимало перспективних місць, особливо в жовтні. Цього разу поговоримо про них. Пригоди на свої голови, а також мушки і воблери, шукаємо разом із уже знайомими читачу Назаром і Сергієм.

Свідомий геноцид

У цей час в горах холоднішає, тому потрібно тепліше одягатися. Один з вихідних планую присвятити мандрівці своєю улюбленою річкою. Назар радо відкликається на моє запрошення поїхати в Карпати електричкою. Буквально за дві години ми виходимо у туманному селищі. Просто перед нами з вагона вискочив високий хлопець з тубусом і помчав у бік ріки. Як краще туди пройти ми не знали, тому рушили вслід за ним. Раніше цього хлопця нам бачити не доводилося, спершу ми думали, що він – спінінгіст, але виявилось, що Сергій також ловить нахлистом, правда, йому рідко вдається

ся вибратися з міста. Ми познайомилися та оцінили спорядження один одного. Поки не вийшло сонце, я вирішую ловити на німфи, хлопці тим часом приглядаються до «сухарів». Зійшовши до річки, бачу місцевого рибалку. «Доброго дня! Щось ловиться?», – спитав у нього. «Та що, два харіуси», – якось не дуже привітно відповів він. Пройшовши кілька метрів, я помітив гарну місцину, де може триматися риба, і закинув дві німфи. Одразу ж підсічка, і на камінні опиняється перший пир. До мене відразу підійшов той самий непривітний рибалка і здивовано спитав, на що це я так швидко зловив рибу. Побачивши снасті і мушки, він задумливо сказав: «Та риби тут нема. Все повибивали». Ми почали лаяти браконьєрів, аж тут місцевий вирішив «похвалитися». «Якось я тут зловив 136 харіусів!» Не бачив себе з боку, але здалося, що обличчя стало червоним, як буряк. «А що ви з ними зробили?», – спитав я, вже наперед знаючи відповідь. «Та додому забрав!», – гордо відповів рибалка. «То як ви можете казати, що тут рибу виби-

ли, якщо ви самі її винищуєте? 136 харіусів! Ви ними смачно наїлися? Скількох сусідам віддали, скількох викинули, бо не доїли?!» Мені стало огидно стояти поруч. Місцевий почав виправдовуватися: «Та то я на Різдво, я ж не електровудками і не сітками...» Але я цієї сповіді вже не слухав. Хотілося ще й забрати дві німфи, які я йому подарував. Просто перейшов на інший берег і від-

вернувся. Ось така українська натура – казати, що хтось поганий, коли сам же не кращий. Звісно, чоловіки забирали рибу додому спокоївків і годували нею свою родину. Але є закон, є Червона книга, а для Харіуса європейського там відведена ціла сторінка. Можна також зрозуміти, що коропи чи щуки в цьому регіоні не водяться, а риби з'їсти хочеться. Вже нехай, візьми собі кількох рибин на вечерю, для дитини – на це все можна запліщити очі. Але щоб займатися таким геноцидом, а потім ще й гордитися своїми вчинками – ось цього я не розумію. На жаль, той місцевий рибалка не єдиний, хто винищує дорогоцінну рибу. Пішла чутка, що хтось із сусіднього села за тиждень зловив 250 харіусів... Доля їхня відома.

У гості до знайомого

Я спробував забути неприємну розмову з місцевим рибалкою і сконцентруватися на мушках, щоб не псувати загального враження. Вийшло сонечко, тож я швиденько змінив оснастку і закинув суху мушку. Одразу ж поча-

лися виходи, і невдовзі харіуси позували для мого фотоапарата. Назар та Сергій зникли з горизонту, тож я задзвонив, аби спитати про їхні успіхи. На диво, вони відповіли, що наразі харіуса не впіймали. Не розуміючи що до чого, я пішов слідом за ними униз течією. Зупинявся на перспективних місцях і отримував насолоду від чергової дуелі з пружними красенями. Нарешті я наздогнав Назара, який ловив верховодку у місцях без течії. Виявилось, що його мухи завеликі, бо восени слід ловити на маленькі (хоча, залежно від погоди, умов, річки та настрою риби, бувають винятки). Я запропонував товаришу свої, але він сказав, що поки тестуватиме власні розробки.

Сонце піднялося, харіуси наїлися, тож деякі ділянки ріки не подавали

жодних ознак життя. Ми підійшли до великої ями, яка не давала мені спокою вже цілий рік. Минулого жовтня саме тут я впустив трофейного харіуса, за яким обіцяв повернутися. Спеціально для цього я зберіг ту саму мушку, тримав її у спеціальній коробці і не використовував на попередніх рибалках. Тепер прийшов час віддавати старі борги. Я акуратно підкрався до ями і закинув мушку. Перші три проводки успіху не принесли, але на четвертій з глибини таки вилетіла ракета! Тепер я тебе не відпущу! Але зробити це виявилось не просто. Харіус потягнув волосінь углиб ями, і мені залишалося лише одне – підняти вудку високо над головою і йти назад. Нарешті рибина почала здаватися, і мені таки вдалося витягнути його на каміння. Такого крупного пира

раніше ловити не доводилося: видно було, що це – ветеран. Навіть його кольорова гама відрізнялася від молодших екземплярів. Я відпустив рибу, з надією упіймати її й наступного року. Правда, потім зрозумів, що зробив помилку. Позаду стояли двоє дітлахів, які бачили все, що відбувалося. Вони про щось пошепотіли, а потім пішли у бік села. Сподіваюся, що я помилився, але одразу ж стрельнула думка – вони прийдуть додому і скажуть: «Тату, тату, там якийсь вуйко витягнув великого пирика і випустив його. Йдемо там сітку поставимо...» Мабуть, вартувало б забрати рибу з собою, або зробити так, щоб діти побачили, що я її забираю, а тим часом непомітно її відпустити. Все ж, я сподіваюся, що мій харіус уникне сітки і ще не раз мене потішить.

Кисневе отруєння

Ми продовжили спускатися вниз течією. Я дивувався Назару – він вперто не хотів ловити харіуса, натомість вирішив переколоти усю бистрянку. Ця ситуація нагадала мені мене самого кількарічної давнини. Я дивився, як мої знайомі ловлять харіуса, а сам задовольнявся бистрянкою. Тоді я просто не вірив у свої мухи, і у цьому була найбільша проблема. От і Назар продовжував закидати свої «парашути», відмовляючись від запропонованих робочих мушок. У Сергія ситуація була ідентичною – сама дрібнота. У мене ж харіус ловився, може не так активно як зранку, але систематично. Ми спустилися до перекатів – я міг собі тільки уявити, скільки тут риби. Але харіус не поспі-

> МУХИ В ГОЛОВІ - 2

шав харчуватися. Я ступив ще крок у річку і в одну секунду опинився у воді. Як це сталося – пояснити не міг. Швидко вибрався на берег, почав скидати мокрий одяг та викладати на каміння техніку. Добре, що сонце ще не почало ховатися, тож за якихось хвилин 15 я одягнувся у сухі речі і пішов далі. Але зі мною щось було не так. Якось Макс мені розповів, що не дуже хоче їхати в гори сам. Мовляв, після кількох годин, проведених на ріці, його починає «глючити». Здалося, що зі мною відбувається щось схоже. В очах почало темніти, голова крутитися. Невже я отруївся киснем? Потім мені почало здаватися, що рікою щось пливе, а суху муху я взагалі бачити перестав. Вирішив поставити німфи, ще й з яскравим індикатором. Мені було страшно переходити річку, бо було важко триматися на ногах. Я трохи посидів на великому камені, попив води і набрався нових сил. Часу залишалось обмаль, а до залізничної станції ще треба було пройти немало. Тому, взявши себе в руки, я пішов далі. Невдовзі зустрів Назара та Сергія, який таки упіймав одного харіуса. Хотілося ще половити, особливо ввечері, коли розпочнеться масовий виліт комах. Поки я думав де рибалити, мої німфи зачепилися за камінь. Я ліниво смикнув, але виявилось, що то був не камінь... Крупна рибина (ідентифікувати її не вдалося, ймовірно, це була форель) не дала себе витягнути і зійшла з гачка через мою помилку. Нічого страшного – німфи я спакунув у ту ж коробку, де зберігалася суха муха; буде нагода повернутися сюди наступного року.

Почало темніти, а я забрів невідомо куди. Прийшов час вибиратися і шука-

ти Назара з Сергієм, але якраз повилітали мухи, і поверхня води наче ожила. Я швидко поставив «сухаря» і закинув. Хороший харіус одразу ж на неї вистрибнув, а згодом його дії повторили ще двоє красенів. Тепер можна і складатися. Але куди йти? З одного боку

гора, а з іншого – щось схоже на промисловий завод. Паркана не було, тож я пішов дорогою і справді вийшов на велику площу заводу, тепер вже з двометровою огорожею. Поруч стояли старі автомобілі, а в приміщенні для сторожа не було нікого. Згодом я побачив, що під головними воротами є проміжок, куди можна втиснутися. Пересунувши рюкзак з вудкою, я з горем навіпіл і ціною забруднення куртки та штанів проліз на дорогу. Оце так промисловий шпionаж – засміявся я і почав чистити одяг. На щастя, опинився просто перед залізничною станцією і пішов до друзів, які вже мене чекали з пивом. Повертатися до Львова довелося у геть переповненій електричці – молодь також їхала з гір додому. Але усе це не могло зіпсувати прекрасного настрою від неймовірної карпатської рибалки.

Ростислав Яцишин

Втомилися жити за склом?

ЗВІЛЬНІТЬСЯ
ВІД ОКУЛЯРІВ ТА
КОНТАКТНИХ ЛІНЗ!

Дізнайтеся більше
про лазерну
корекцію зору
в клініці
«ЛАЗЕР Плюс».
11 років досвіду.

ЛАЗЕР ПЛЮС™

www.laserplus.com.ua

м. Львів, вул. Миколайчука, 9
(032) 224-9-224

BUGATTI - НАЙДОРОЖЧІ У 2012

Серед лідерів також авто з Англії, Скандинавії й Італії

Журнал Forbes склав список найдорожчих автомобілів світу 2012 року, в якому не знайшлося місця таким «дешевим» суперкарам, як Lamborghini Aventador вартістю 267 200 євро і Ferrari FF, стартова ціна якого становить 260 000 євро.

Porsche 918 Spyder

Саме цей гіперкар відкриває десятку. Покупець викладе за щастя володіти моделлю, укомплектованою

500-сильним бензиновим двигуном і двома електромоторами сумарною потужністю 218 к.с., не менше \$ 845 000.

SSC Tuatara

займає дев'яте місце в списку. Цей північноамериканський гіперкар прийшов на зміну Ultimate Aero. У моторному відсіку машини знаходиться 7.0-літровий мотор з двома турбінами потужністю 1 350 к.с. і обертливим мо-

> BUGATTI - НАЙДОРОЖЧІ У 2012

ментом понад 1 000 Нм. Автомобіль, який, за словами творців, є найшвидшою серійною моделлю на планеті, спустошить гаманець клієнта Shelby SuperCars на \$ 970 000.

Hennessey Venom GT

Ще один суперкар родом зі США розташувався на восьмій сходинці рейтингу. Стати власником автомобіля з 6,2-літровою бензиною установкою потужністю 1 200 к.с. можливо, заплативши \$ 1 млн.

Pagani Huayra

Нове купе від італійських ексклюзивників Pagani займає сьому сходинку Top-10. Машина вартістю \$ 1,3 млн укомплектована 700-сильним двигуном V12 виробництва Mercedes-Benz. Максимальна швидкість автомобіля досягає 370 км/год.

Maybach Landaulet

Цей кабріолет значиться шостим у списку найдорожчих моделей 2012 року. Німецький лімузин із відкритим дахом побудований на розтягнутій платформі седана Maybach 62S і оснащений мотором V12 потужністю 543 к.с. Ціна питання – \$ 1,4 млн.

Aston Martin One-77

Британцю дісталось п'яте місце. Модель приводить в рух 7,3-літровий бензиновий агрегат потужністю 750 к.с. Вартість вже не улюбленого автомобіля Джеймса Бонда, тираж якого складе лише 77 екземплярів, становить \$ 1,4 млн.

Koenigsegg Agera R

Скандинав розташувався на четвертій позиції. Спортивному купе Agera R,

в моторному відсіку якого встановлений 1 115-сильний двигун об'ємом 5.0 літрів, належать шість рекордів для серійних моделей щодо прискорення і гальмування. Рекордсмен Книги Гіннеса доступний для замовлення за ціною \$ 1,5 млн.

Zenvo ST1

На третьому рядку списку перебуває ще одне авто зі Скандинавії. Данський автомобіль, розробка якого, почавшись у 2004 році, завершилася лише в 2010-му, отримав 7.0-літровий бензиновий мотор V8, що розвиває 1104 к.с. і 1 430 Нм крутного моменту. Модель оцінена виробником у \$ 1,8 млн. В якості бонуса покупцеві гіперкара дарують наручний годинник вартістю \$ 50 000.

Ferrari 599XX

Італійський «жеребець» застопив за собою другу позицію в рейтингу Forbes. Купе ціною \$ 2 млн оснащено атмосферним бензиновим двигуном V12 потужністю 730 к.с. З місця до «сотні» модель прискорюється близько 3 с, максимальна швидкість перевищує 300 км/год.

Bugatti Veyron Super Sport

Лідером же серед найдорожчих автомобілів року виявився француз, обладнаний двигуном W16 об'ємом 8.0 літрів із крутним моментом 1500 Нм, форсованим до 1200 к.с. На випробуваннях, які відбулися влітку 2010 року, авто розігналось до швидкості 431 км/год. Автомобіль коштує \$ 2,6 млн.

Марко Конопельний

АВТОЗАПЧАСТИНИ

ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ, ЯПОНСЬКИХ
ТА КОРЕЙСЬКИХ АВТОМОБІЛІВ

НАЙНИЖЧІ ЦІНИ

Львів, вул. Героїв УПА, 73
тел. (032) 239-36-73, 239-36-83

Львів, вул. Героїв УПА, 78
тел. (032) 238-31-48, 237-31-67

Львів, вул. Наукова, 96а
тел. (032) 244-73-17, 243-82-16

Львів, вул. Б. Хмельницького, 210а
тел. (032) 243-05-51

Львів, вул. Зелена, 238
тел. (032) 232-23-20, 232-23-21

«ХАРЛІ» З ПРАВИЛЬНИМ РОЗПИСОМ

> «ХАРЛІ» З ПРАВИЛЬНИМ РОЗПИСОМ

Його легко впізнати на львівських вулицях. Його важко не виокремити серед інших мотоциклів. Він – це легенда + український колорит.

ЩО?

Harley-Davidson.

ЧИЙ?

Ярослава Руцишина, підприємця, мецената.

КОЛИ?

Придбав у 2002.

ДЕ?

У Лондоні.

СКІЛЬКИ?

\$ 25 000 (разом із розмитненням та податками).

ЧОМУ?

Мрія дитинства.

ТЮНІНГ?

«Це один з найпопулярніших українських розписів – петриківський. Більшість «Харлі» їздять в кривавих шмарклях, а я хотів чогось доброго та веселого. Відповідно, саме цей розпис і є найоптимістичнішим з українського декоративного мистецтва. Його робили викладачі нашої Академії мистецтв.»

ЯКІ СТОСУНКИ З ДАІ?

Стосунки нормальні: «Ой, – кажуть, – ой, накой красивий!»

Мартин Ковальський,
Максим Баландюх,
Myreport.com.ua

ЛИСТІВКИ З МИНУЛОГО

500 стародавніх, від дідів та прадідів, з різних країн, авторських та ексклюзивних листівок уже знайшли своє місце в руках молодого колекціонера, директора Львівського палацу мистецтв Юрія Гнатковського. Саме колекціонування листівок стало справою, любов до якої передається у спадок в роді Гнатковських вже протягом багатьох десятиліть.

Родинна традиція

Започаткував колекціонування прадідусь пана Юрія, що жив при дворі Потоцьких у Ярославлі. Він був талановитим художником та перші свої листівки малював власноруч. Згодом роботи передавались від батька до сина, і зараз Юрій Гнатковський чекає того часу, коли він зможе прищепити цю любов до колекціонування своєму синові.

Листівки 1830-х років стали справжньою історією роду Гнатковських, адже в них досі збережене все листування великої родини, одна частина якої жила біля Тернополя, а інша – недалеко від Кракова.

Дух старовини

У листівках передана мова того часу, в кожній присутній дух старовини. Оскільки в той час ще не було фотографій, кольорові поштові картки стали справжньою реліквією сім'ї і збереглись до нині.

Зображали на листівках того часу різних міфічних істот, гарних польських та українських панянок, чудові краєвиди. З часом на картках все частіше з'являлось зображення Святого Миколая.

Саме ці листівки, які збереглись ще від прадідуся, є найціннішими для колекціонера. Тримавши їх в руках, в кожній з них Юрій відчуває дивну енергетику, створену десятилетиями років.

Фото Андрія Поліковського

Зараз пан Гнатковський уже не так часто купує та виступує цікаві листівки – все менше вистачає для цього часу. Проте залюбки, коли щось трапляється на очі біля пам'ятника Федорову, поповнює свою колекцію. До того ж, друзі та родичі, що знають про захоплення Юрія, при нагоді завжди стараються подарувати якусь унікальну листівку. Із закордонних поїздок пан Юрій теж привозить цікаві екземпляри. Особливо любить паризькі листівки.

Він вважає, що саме поштові картки створюють і передають атмосферу міста, надають зображенню метафізичної сили. Адже людина, яка бачила якісь цікаві пам'ятки архітектури якогось міста на листівці, приїхавши туди, неодмінно зробить знімку саме на тлі того місця з поштівки, яке вже встигло запам'ятатись.

Любиш кататися...

Навчав в колекції Юрія і листівки про Львів, до створення яких долучився сам колекціонер та його благодійний фонд «Європейське місто». Разом із фотографом Юрієм Дячишином вони створили ряд чорно-білих карток, на яких зображені відомі українці у цікавих куточках Львова. Чому листівки саме чорно-білі? Тому що вони, на думку колекціонера, значно краще передають енергетику міста. І справді, кожна поштівка міста Лева наповнена життям та традиціями.

Фото Андрія Поліковського

Не листівками єдиними

Любов до колекціонування в Юрія Гнатковського з'явилась ще в дитячі роки. Правда тоді він колекціонував марки. Зараз їх в колекціонера більше чотирьох альбомів. Проте з 22 років Юрій почав приділяти маркам все менше часу. Є серед захоплень пана

Юрія і любов до джазової музики, він виконує джазові композиції, виступає з концертами та навіть знімає кліпи, в яких йдеться, звісно ж, про Львів.

Як директор Львівського палацу мистецтв, Юрій, напевно, мав би колекціонувати й витвори мистецтва. Так вважає і сам колекціонер. Про-

те в його колекції картин є тільки ті, які він обирає для створення інтер'єру власного житла. Щоправда в батьків дружини Гнатковського є велика колекція полотен, серед яких твори Володимира Патики та самбірського художника Венгриновського.

Зоряна Крачковська

Нове захоплення – медівникові міста

Зараз в Юрія Гнатковського з'явилося нове хобі – «медівникові міста». Ця традиція є у багатьох країнах світу, але в Україні про неї мало хто знає. Юрій спонукає усіх своїх друзів та родичів випікати тістечка, пряники та медові будиночки, ходити з ними в гості та дарувати одні одним. «Це дуже тепла і добра традиція. Саме під час приготування тіста,

його розмачування та випікання сім'ї мають багато часу на те, щоб в затишній атмосфері просто поспілкуватись! А яка ж це цікава забава для дітей!», – каже колекціонер. Таку ідею дуже тепло сприйняло оточення Юрія. А у планах на майбутнє – створити музей солодких витворів мистецтва та архітектури і радувати цим львів'ян.

ВІДПОЧИНОК

СТОП. 50-67 >

Староміська площа у Празі

Досхочу насвяткувавшись, напившись шампансько-го та наївшись «Олів'є» на Новий Рік, насмакувавшись куті та пампухів на Святвечір і Різдво, та що приховувати, і на Йорданські свята теж, з одного боку ми ніби передихнули від важких робочих буднів та грудневого передсвяткового переполоху, а з іншого – хотілося б відпочити так, щоб відволіктися і від України з її нестабільністю у всьому, і від нової транспортної реформи у Львові, та й вибрики можновладців на зразок обмеження продажу алкоголю вже надоїли. Хочеться продовжити зимову казку та поїхати, наприклад, в Європу, чи навпаки, влаштувати тілу «глобальне потепління» і вибратись туди, де тепліше, сонячніше, веселіше, ніж на осінньо-зимовій Батьківщині.

На свята не об'їдався хіба лінивий, а зайвої ваги не набрали тільки затяті вегетаріанці та запеклі спортсмени, тому усім іншим, хто дозволив собі зайвого, пропонуємо не лежак на пляжі якоїсь теплої країни, а напрямки, відвідування яких потребує хоч якихось фізичних зусиль. Щоб і приємно душі, і корисно тілу зробити.

Серце Європи

Охочим продовжити новорічно-різдвяні канікули з невід'ємними їх атрибутами – вуличною ілюмінацією, прикрашеними ялинками, святково прибраними вітринами – пропонуємо відвідати столицю Чехії. Як кажуть тут, у Прагу треба їхати тоді, коли хочеться її відвідати, і на Новий Рік. А ми скажемо, що, якщо ви приїдете сюди зараз, то відчуєте

Карлів міст. Прага

практично те саме, що й відчули б на Новий Рік, та ще й зекономите: ціни, особливо на готелі, не такі високі, а святкова атмосфера нікуди не розвіялась. Злата Прага дуже цікава для відвідин: тут знайде чим зайнятися кожен, тому обирайте її, плануючи сімейний зимовий відпочинок.

Якщо ви поїдете сюди з коханою, пропонуємо після романтичної прогулянки одним з символів Праги, Карловим мостом, неодмінно покататися на кораблину Влтавою, головною водною артерією міста. Мерзнути вам не доведеться, навіть якщо вирішите не сидіти у приміщенні, а постояти на палубі; зігрітися ж допоможе глінтвейн, який вам неодмінно запропонують на борту. А якщо таки змерзнете і не матимете бажання продовжувати екскурсію містом, то не поспішайте бігти одразу до готелю. Зайдіть на кілька хвилин у Музей сексу, що знаходиться неподалік Ратуші. Кілька хвилин погулявши між усім різно-

маніттям секс-девайсів та ще й переглянувши уривки перших фільмів «з полуничною», ви наберетесь стільки натхнення, що, впевнені, по приходу додому не просто зіграєтеся з коханою, а влаштуєте одне одному гарячу ніч!

Приїхавши у Серце Європи з дітьми, радимо вам зводити їх у зоопарк, що є одним з найбільших у Європі. Їм неодмінно сподобається тропічний павільйон, де можна чи не на відстані витягнутої руки подивитися на мавп та орангутангів, які безтурботно бавляться, бігають та галасують. Не залишайте дітей байдужими і кумедні пінгвіни та веселі ондатри, готові без перестанку бавитися з відвідувачами.

Якщо ж ви сплануєте відпочинок так, що візьмете зі собою друга чи товариша, або поїдете у Прагу ще з однією парою чи сім'єю, то матимете з ним у чоловічій компанії насолодитися тим, чим Прага приваблює мужчин найбільше – пивом. Усіх марок, сортів, видів уже не згадаємо,

Єрусалим

скажемо тільки, що до пива чудово пасуватиме національна чеська страва – печене свиняче коліно.

Ну і у повному складі, а не нарізно, слід відвідати головні визначні місця міста – найбільший у світі замок Празький град, костел Святого Віта – мабуть найважливішу святиню Праги. Вершечки готичного собору, які видно практично звідусіль, у місті 1000 шпилів можна вважати головними. Традиційним must see у Празі є також астрономічний годинник на Ратуші, біл якого збирає на площі чимало туристів. Усе дзвенить, рухається, чудернацькі фігурки, які прикрашають хронометр, оживають, а у наповнений духом свята час, все звучить особливо казково.

Це у випадку, якщо ви хочете ще трохи побути у традиційному для нас святковому антуражі. А для прихильників чогось незвичного пропонуємо трохи більше екзотики.

Святиня трьох релігій

Час «міжсезоння» ми б назвали найвдалішим для відвідин іншої країни – Ізраїлю. І її столиці – Єрусалиму. В час, коли різдвяний ажіотаж трохи стих, а великодній ще не почався, можна спокійно (чи спокійніше) погуляти вуличками одного з найстаріших міст світу, відвідати не такі переповнені святині трьох релігій. Єрусалим є однаково священним для християн, мусульман та іудеїв. Кожна з цих конфесій має свої святі місця, на відвідини яких приїждять мільйони паломників щороку, особливо у святковий час. Тому, знову ж таки, пропонуємо вам зекономити і час, і гроші та вирушати до Ізраїлю зараз.

Щодо Єрусалиму, фактичної столиці держави (ситуація у Ізраїлі зі столицями непроста, оскільки офіційно нею вважається Тель-Авів), то відвідати тут, звісно, слід власне найбільші святині кожного із згаданих віросповідань. Почнемо з християнства. Безумовно, най-

Соляні лагуни Мертвого моря

більше паломників притягує Храм Гробу Господнього. В часи Ісуса Христа це місце знаходилося за межами міста, тут був сад. Називалась ця місцевість Голгофою. Саме там був розп'ятий, а потім і похований Христос. Храм у сучасному його вигляді відчинив двері у 1149 р. і за час свого існування пережив немало землетрусів, руйнувань та пожеж. Сьогодні у соборі співіснують шість християнських церков: католицька, православна, вірменська та не такі численні коптська, ефіопська та сирійсько-маронітська. У Храмі Гробу Господнього можна побачити кілька зупинок Хресної дороги Ісуса, доторкнутися до Голгофи (за сучасними мірками, це просто невеличкий пагорб), що знаходиться всередині храму, побачити Камінь Миропомазання (на нього поклали тіло розп'ятого Спасителя для змащення ефірними оліями перед похованням) та Пуп Землі (символічний християнський центр планети).

Іудеї першочергово прямують до Стіни плачу. Насправді це залишки великої оборонної стіни на Храмовій горі, які раніше не мали ніякої святості, і ніхто біля них не молився. Це була просто частина міста, але час ішов, покоління мінялися, і потрохи Стіна набувала все більшого значення. Сьогодні вона є символом надії та відродження, сюди щодня приходять молитися як жителі міста, так і сотні туристів. А також вони приносять записки з побажаннями-проханнями до Бога, які встромляють у щілини між каменями. Їх тут тисячі! І ви, будучи там, підготуйте завчасу побажання. Можливо, воно здійсниться.

Для мусульман Єрусалим є третім за значенням містом, оскільки вони вірять, що однієї ночі пророк Магомет був перенесений з Мекки до Храмової гори в Єрусалимі. Звідси він вознісся на небо до інших пороків мусульманства. Сьогодні на Храмовій горі знаходяться дві мусульманські святині – Мечеть Аль-Акса та Нупол скелі (величкий монумент,

Церква Різдва Господнього у Вифлеємі

Карнавал у Кельні

баня якого вкрита золотом), зведений над Каменем основи, з якого Магомет здійнявся в небо.

А ще треба просто прогулятися містом, вулицями та провулочками, вимощеними білим каменем напевно зо дві тисячі років тому. Тільки так можна відчутися дух, велич та значення Єрусалиму.

Будучи тут, варто заїхати і у Вифлеєм, що знаходиться зовсім неподалік. Там на вас чекає Храм Різдва Господнього, побудований над печерою, де народився Ісус.

Ну і як не побувати на Мертвому морі! Приїхати сюди неодмінно треба хоча б для того, щоб відчутися, як це – плавати у воді, яка повністю тебе тримає. Дійсно, у спокійному Мертвому морі можна, плаваючи на спині, читати книжку. Проте багато прочитати не вдасться, як і досхочу нахлюпатися, оскільки (про це знає далеко не кожен), сеанс купання у цій унікальній водоймі не може тривати довше 15 хвилин і обов'язково повинен закінчитися душею. Води моря настільки багаті на мінерали та мікроелементи, що можуть не тільки вилікувати, але й нашкодити здоров'ю. Тому, якщо хочете «традиційно» відпочити на морі у Ізраїлі, слід їхати на середземноморське узбережжя.

Карнавал по-німецьки

Коли на початку статті обіцяли вам розповісти про місця, відвіданих яких можна назвати активним відпочинком, забули, що закінчувати будемо карнавалом. Святком, яке із здоровим способом життя має мало спільного, точніше зовсім не має. Ми знову рекомендуємо вам з'їздити у Кельн, але цього разу вже не для віддання шані могутньому собору чи відвідин музеїв та картинних галерей, а на карнавал, що матиме місце тут з 16 до 22 лютого. Він відбувається дуже своєрідно – усі просто одягають чудернацькі, іноді навіть дурнуваті, костюми та досхочу гуляють, співаючи, викикуючи, напиваючись практично до нестями. Так місто готується до Великоднього посту, а суть такого безчинства та бешкету у висміюванні поганих та недостойних поваги рис характеру та поведінки людей.

Як бачите, якщо вам забракло святкової атмосфери, то її можна без проблем продовжити. У Чехії, Ізраїлі чи Німеччині можна надолужити все та аж після цього згадувати про важкі робочі будні.

Остап Процик

*Найкраще свято
для закоханих Львова –
у Ресторані "Cazanova"*

Ресторан-клуб

CAZANOVA

RESTAURANT | LOUNGE | SHOW

Страви авторської та європейської кухні

кальян | коктейль-бар | пивна карта | show bar | live music | wi-fi zone

Адреса: м. Львів, вул. Ставропігійська, 7

тел.: (032) 236-75-74, (067) 287-68-05

ШРІ-ЛАНКА - ЦЕ БІЛЬШЕ, НІЖ ЧАЙ

Цейлон. Острів. Чай. Слони. Океан. Джунглі. Цей набір слів першим виник в уяві, коли ми експромтом за мить вирішили їхати на Шрі-Ланку. Маючи за плечима досвід поїздок Європою, відвідавши ОАЕ, США, Єгипет, Ізраїль, проте жодного разу не бувавши в Азії, мали певні побоювання та пересторогу, пакуючи валізи сюди. По-перше, у країні зовсім недавно (у 2009 році) закінчилася громадянська війна, відповідно, можливо не все там пристосоване до потреб туристів, інфраструктура достатньо не розвинена, а частина території не такої

вже й великої країни є, наприклад, військовою зоною. По-друге, якщо, знаючи англійську, у Європі чи тому ж таки Єгипті порозумітися нескладно, то як же буде там? Ми ж подорожувати, а не на сонці смажитися, їдемо. По-третє, Шрі-Ланка знаходиться у Південній Азії, де панує вологий екваторіальний та тропічний клімат, найкращий для розповсюдження різноманітних хвороб та інфекцій. А ще можливі не дуже приємні зустрічі з небезпечними комахами та тваринами, що можуть вкрай зіпсувати відпочинок...

Зібравши волю в кулак, а купу медикаментів-репелентів-сонцезахисних кремів у валізу, захопивши в аеропорті у Duty free плящину джинну – а саме його рекомендують потрохи випивати перед та після вживання їжі для дезінфекції (одразу потішила думка, що, замовивши до нього ще й тонік та лід, можна отримати від такої дезінфекції максимальне задоволення) – вирушаємо в дорогу.

Зустріч та знайомство зі Шрі-Ланкою видалися дуже приємними і несподіваними та змусили всі побоювання та застереження відійти на задній план. По-перше, на острові за весь час перебування ми не помітили жодного сліду війни, зрозуміли, що для туристів тут набагато комфортніші умови перебування, ніж, до прикладу, у Єгипті (так, там на території готелю чи на ринку почувається цілком добре, але що, якщо самому вийти за межі цих «міні-заповідників»?); Та і нахабно обібрати вас ніхто не намагається. Тут все по-доброму. По-друге, практично усі, від маленької дівчинки до старого беззубого дідуся знають елементарні ази англійської. Це – відгомін британського панування на цій землі, що неабияк стає в нагоді туристам, особливо тим, хто самотужки наванується трохи поїздити екзотичним Цейлоном. По-третє, за десять днів перебування в країні ми не натрапили на жодну небезпечну істоту, не підхопили ніякої хвороби, хоч і не дуже переймалися надмірною безпекою. Проте елементарна обережність ніколи не завадить.

А натомість отримали масу неймовірних вражень від Цейлону, столиці країни – міста Коломбо, пляжів, Індійського океану, неймовірних пам'яток архітектури кількатисячолітньої давнини,

безкраїх джунглів (в яких потопає все довкола), пагорбів та гір, вкритих тисячами кілометрів зелених чайних плантацій, тропічних рік і водоспадів, дрімучих й моторошних мангрових заростей. Головне – подорожуючи Шрі-Ланкою, не сприймайте все з точки зору «жив би я тут чи ні», дивіться на неї як на ще один досі незнаний куточок Землі.

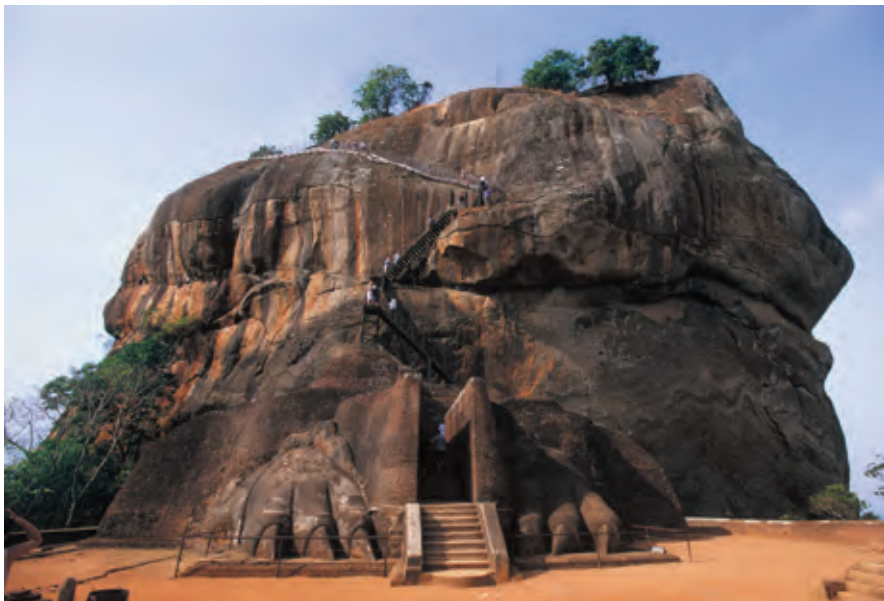
Отже, окрім лежаків на вкритих гаями височезних кокосових пальм пляжах та теплих вод спокійного зранку і досить бурхливого після обіду Індійського океану, Шрі-Ланка може запропонувати всім охочим багатий морський світ, який відкрити для себе можна плаваючи з аквалангом чи просто з маскою та ластами. Тих, хто бачив корали Червоного моря, здивувати важко, проте велетенські черепахи чи інші морські жителі цього регіону безперечно заслуговують на увагу. Якщо руши-

ти трохи далі від пляжу, то відкрити для себе можна унікальні мангрові зарості, адже мангри – єдині дерева, які можуть рости в солоній воді. У хитросплетіннях їхніх коренів живуть крокодили, краби, різноманітна риба, а на гілках, окрім екзотичних птахів, можна побачити ще й варанів, що відпочивають тут після ситного обіду чи летючих собак та лисиць, що сплять, догори ногами вчепившись за гілки.

Вирушивши ще трохи далі вглиб країни, потрапите у вічнозелені джунглі, серед яких ніби ховаються згадувані вже ріки-водоспади-озера, чайні плантації, а також древні буддистські та індуїстські храми й палаци. Не важливо, в яку частину країни ви прибудете, будучи на Цейлоні, неодмінно слід відвідати столицю країни – місто Коломбо. Ми б назвали його «Маямі минулого», думаємо, що саме так виглядало воно якихось

20-25 років тому: недобудовані хмарочоси вздовж узбережжя на головній вулиці міста, десятки магазинів/кафе/барів/торгових центрів поблизу ділового району міста. А якщо рушити трохи далі від берега, то Коломбо уже більше нагадає Гавану – тут так само національна архітектура поєднана з колоніальною. Є навіть і свій Білий дім.

Також слід відвідати місто Канді – колишню столицю Шрі-Ланки. Там знаходиться храм, де вже багато століть зберігають найбільшу святиню буддизму – зуб Пророка. Приїхавши сюди в середині лютого, ми потрапили у храм на одне з релігійних свят: усе заквітчане, освітлене тисячами вогнів, усі святкують, усміхаються та прославляють Будду – це стало справжнім єднанням зі шрі-ланкійськими традиціями та віруваннями.

Не дуже далеко від Канді знаходиться місто Дамбулла, що славиться печерним храмом, в якому знаходиться найбільша кількість статуй Будди. Лежачі, сидячі, стоячі, величезні та маленькі – їх тут сотні! А ще, взявши зі собою якісь фрукти, можна дорогою до святині погодувати мавп та побавитися з ними. Багато путівників кажуть, що ці тварини на Шрі-Ланці можуть вихопити з рук чи витягнути з кишені якийсь дріб'язок, або навіть телефон чи фотоапарат, проте ми б сказали, що вони більше бояться і тікають, аніж намагаються щось поцупити.

Будучи у Дамбуллі, не можна просто об'їхати й приголомшливе своєю красою та, мабуть найнезвичніше, місце – Сігірію. Це величезна скеля (370 м заввишки), на вершині якої ще у V ст. н. е. був збудований королівський палац, а довкола Левової гори (саме так перекладається назва

ЩО РОБИТИ НА ШРІ-ЛАНЦІ СПРАВЖНЬОМУ ЧОЛОВІКОВІ

Дайвінг

Перше, що приходить в голову – це заняття дайвінгом, адже житимете ви найближче до води. Найкращого місця на острові радити не будемо, бо тут кожне варте уваги. Пірнати на західному узбережжі найкраще, якщо ви хочете помилуватися кораловими рифами та їхніми мешканцями, східний берег зацікавлює залишками затонулих під час Другої світової війни літанів, а також можливістю поспостерігати за китами. Якщо ж ви поїдете занурюватись на південь острова, то тут, окрім унікальних жителів морських глибин, можна поплавати між рештками затонулих у XIX ст. кораблів.

Серфінг

Це заняття на Цейлоні є досить поширеним. Відповідно, на острові є багато місць, де можна зайнятися цим видом спорту, отримуючи максимальне від нього задоволення. Якщо ви зберетеся на Шрі-Ланку в найближчі кілька місяців, то для серфінгу ідеально підійде узбережжя Хіккадуви. Широкий берег, кришталево чиста вода, палюче сонце і високий прилив – ось за що серфери люблять це місце.

Віндсерфінг

На Шрі-Ланці є безліч відмінних місць для заняття віндсерфінгом. Найпопулярніші з них – Бентота (південно-західне узбережжя), Трінкомалі (північно-східне узбережжя) і лагуна Негомбо (західне узбережжя). Для новачків є місця зі спокійною водою на річках Бентота і Калуганга, а також численні озера, розташовані на південному заході Шрі-Ланки. Найкращий час для віндсерфінгу на південно-західному узбережжі з листопада до квітня, а на північно-східному і східному – з травня до жовтня.

Рибалка

Порибалити на Шрі-Ланці можна як у океані, так і в річках та озерах. Від різноманіття видів риби, що водиться тут, просто паморочиться в голові. Якщо цікавить морська – тоді треба замовляти катер, який відвезе вас у відкрите море, де можна насолодитись рибалкою та вдовольнитися хорошим уловом. Проте це коштує недешево.

Альтернативним і досить цікавим варіантом є річкова риболовля у компанії місцевих жителів. Задоволення від цього можна отримати масу, адже ланкійці не просто покажуть вам місця, де рибу руками збирати можна, але і прокатають мальовничими місцинами, а також дадуть змогу порибалити саморобними вудками, зробленими з основ листя пальм.

Рафтинг

Трохи відволіктись від споглядання пам'яток зниклих цивілізацій можна дорогою з одного давнього міста до іншого, перервавши на рафтинг. Тут він можливий у всіх варіантах – від спокійних гірських річок до «білої води», яка підкориться лише професіоналам.

А ще на Шрі-Ланці можна зайнятися альпінізмом та трекінгом, сафарі на слонах, джипах, річковим сафарі, поїздити наймальовничішими куточками острова на гірському велосипеді. Є тут кілька полів для гольфу світового класу, а в столиці країни працює понад 20 казино, де для гравців безкоштовний вхід, напої та закуски. Як бачимо, нудьгувати тут не доведеться – просто оберіть те, що вам найбільше до душі, а Шрі-Ланка чекає на вас!

цього місця) розкинулись руїни унікального архітектурно-ландшафтного комплексу, що складається з басейнів, фонтанів, алеї та парку. А рухаючись далі на північ, ви натрапите на безкраї національні парки, а також безліч архітектурних пам'яток у містах Полоннарува, Анурадхапура та багато інших.

Розповідати про принади цієї надзвичайної країни ми можемо безкінечно, тут кожен точно знайде відпочинок до душі. Активний і не дуже, сповнений моря вражень, чи навпаки спокійний та розмірений. Але самі прекрасно знаєте, що таке один раз побачити...

Остап Процик

Зима – час святкування, теплої їжі та гарячих напоїв. На щастя, у Львові достатньо місць для відпочинку – ресторани, кав'ярні, паби. Ба більше, постійно відкриваються нові. Чи виживуть вони в умовах жорсткої конкуренції – покаже час.

Аби привабити клієнта, ресторани та кнайпи вигадують різні «фішки»: виставляють назовні якщо не цілі свої меню, то принаймні дошки з найцікавішими пропо-

зиціями та акціями, вводять дисконтні програми, акції. Наша мета – допомогти обрати місце для відпочинку друзям, сім'ям, діловим партнерам, закоханим. Ми запрошуємо ресторани до співпраці: надсилайте свої новини нам на електронну адресу egoist.rest@gmail.com, і ми напишемо про вас. Можливо, дізнавшись про цікаві пропозиції, у вашому закладі з'являться нові шанувальники, які згодом стануть давніми друзями.

...зимові новинки та свято Валентина у «Split-Lviv»

Ресторан клубу «Split-Lviv» традиційно продовжує тішити гостей новими стравами від шеф-кухаря Романа Щурка. У лютому він приготує для своїх шанувальників особливі новинки: зимовий салат з запеченої телятини у вершково-

сметанному соусі; філе дорадо із суфле з білих грибів, що подається із ніжним пюре з селери; качину грудку з фуа-гра та хурмою у легкому вишневому соусі; морські гребінці у соусі з натурального шафрану, що подаються із соте з цукіні та моркви, і багато іншого.

А до Дня Св. Валентина ресторан готує романтичне святкування під на-

звою «Арабська ніч». Для гостей співатиме яскрава і талановита фіналістка «Шоу №1» та національного відбору «Євробачення», автор та виконавець – Лена Корнеева. У програмі також звабливі танці живота, конкурс на звання найромантичнішої пари вечора, дискотека та пригощання від шеф-кухаря усіх закоханих!

Стрип у «Пан Тао»

Перетворити на реальність найпотаємніші романтичні фантазії у День Святого Валентина пропонує і ресторан східної кухні «Пан Тао». Цього дня романтичні настрої відвідувачів загострить стрип-шоу, дискотека, конкурси та забави. Ведучий свята – Олег Середа. Початок о 19:00 год.

Віскі зі знижкою

Не обмежуватися одним днем, а дати можливість достойно зустріти п'ятницю – останній робочий день тижня – вирішили у віскі-пабі 4friends. Щочетверга тут 10% знижки на увесь асортимент віскі та закуски до нього.

У «Хумпелі» дали слово рибі

«Взимку саме час додати теплоти угорської кухні», – стверджує шеф-кухар ресторану-пивоварні «Хумпель» (пл. Митна) Оксана Винник. Любителі гастрономічних пригод, авантюристи за столом і в житті повинні хоча б раз скуштувати найвідомішу традиційну угорську страву – рибну юшку, або «Халасле». Готувати рибне тріо чотири години у компанії овочів та молодого вина під силу тільки істинному майстрові. Товстолобики, карасі, коропа приправлені благородною паприкою з овочами, розчинившись у казанку, переносять вас на хвилях часу до перлини Дунаю – Будапешту. Наприкінці до юшки кладуть шмат коропа, який пасерують у білому вині і паприці. На стіл страва подається у маленькому казані, що висить на таганку, під яким палає багаття. Цей «супний» делікатес Східної Європи ви можете скуштувати у ресторані-пивоварні «Хумпель» всього за 45 гривень.

Сніданок у постіль

Інформація про відкриття готельно-ресторанного комплексу «Нобіліс», що знаходиться за адресою вул. О. Фредра, 5, потішить любителів сніданків у постіль. Навіть більше, тут можна обрати все, до чого лежить душа: класичний ресторан, виконаний в стилі кращих закладів Лондона чи Відня, на першому поверсі; цілодобовий лобі-бар зі стилізованим каміном, який ідеально підійде і для ранніх сніданків, і для післяобіднього чаювання, і для пізніх зустрі-

чей; чи піано-лаундж-бар на шостому поверсі комплексу, де щовечора з 19:00 до 22:00 наживо виконують світові хіти лаундж-музики. Фортепіано, дуєт фортепіано і скрипки, або навіть вокальне виконання мають додати особливого шарму смачній вечері. Приємний бонус для гостей – безкоштовний високошвидкісний Wi-Fi-Інтернет.

«Рестарон» відмовляється від дисконтів

А ресторани групи «Рестарон» («Кентавр», «Тарон» та Mons Pius) відмовилися від тієї дисконтної програми, що була дотепер. За словами ресторатора Вардчеса Арзуманяна, дисконтна програма створювала нерівність між відвідувачами, адже одні отримували більшу знижку, інші – меншу. Хоча усіх гостей тут люблять і цінують однаково. А ще працівники зауважили, що у 90 відсотках випадків сума знижки залишається офіціантові у вигляді чайових. А тепер відвідувачі можуть «дякувати» офіціантам на свій розсуд. Проте скасування карток не означає, що заклади «Рестарону» не віддячуватимуть гостям, які обрали для відвідування ці заклади. «Зараз ми готуємо сюрприз та цікаві програми давніх шанувальників нашої кухні, а також для тих, хто став нашим постійним відвідувачем недавно», – розповів «Егоїсту» пан Арзуманян.

Як потрапити в «Пропалу грамоту»

Для любителів же відпочинку за містом шанс відчувати себе козаками з «Пропалої грамоти» надає «Берекавиця», що в Зашкові. Тепер і там є казани для купання в гарячій, а потім – крижаній воді.

Котел із гарячою водою нагрівається до 40-46 градусів дровами, а трішки врегулювати температуру можна за допомогою окремого крана з холодною водою. У цьому казані наразі не використовують трав, як, наприклад, у Раковці,

зате вода багата на сірководень. У чані ж із холодною водою температура постійна (+ 4 градуси за Цельсієм).

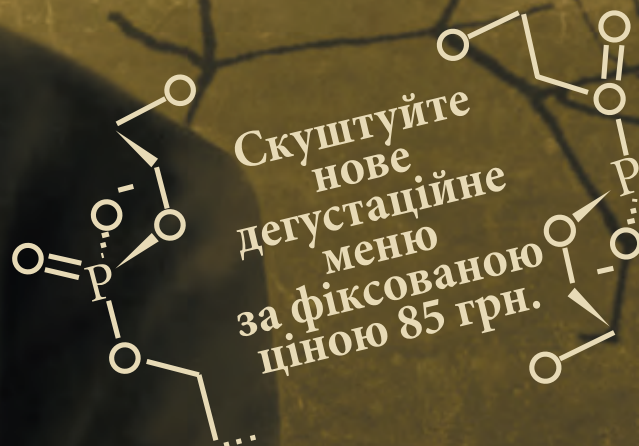
Що також вражає у Берекавиці – це Музей криївки. На відміну від схожих львівських закладів, у Берекавиці зали для пиття окремо, а музей – окремо, що вигідно виділяє зашківський заклад. До того ж, тут ви не просто потримаете в руках рушницю, автомати, відзнаки чи агітаційні матеріали УПА, але й послухаете розповідь про історію національного руху та повстанської армії.

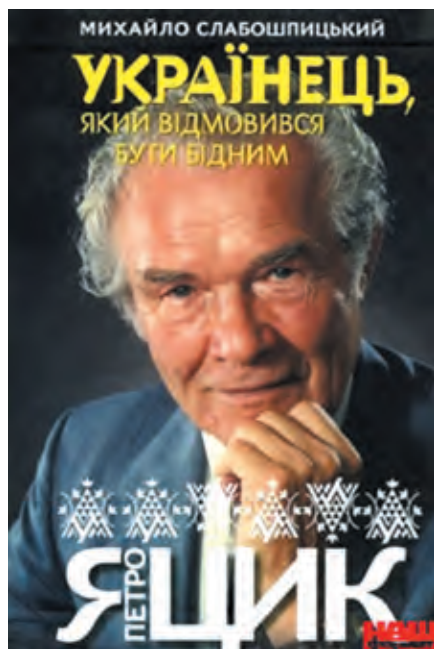
*Ольга Ігнатова,
Всеволод Поліщук*

еволюція
смаку

Тільки.
нікому
не кажіть,
що в нас –
найсмачніше!

Як стати людині багатю, а державі сильною – над цим питанням роздумують автор книги і його персонаж – видатний український бізнесмен і меценат Петро Яцик (Канада).

Книга зацікавить не лише молодих честолюбців, що з грандіозними планами кидаються у вир бізнесу, чи політиків, соціологів, філософів, а й усіх читачів біографій славетних людей, оскільки в ній яскраво змальовано подвижницьке життя однієї з найвизначніших особистостей сучасного українського світу.

Михайло Слабошпицький. **ПЕТРО ЯЦИК. УКРАЇНЕЦЬ, ЯКИЙ ВІДМОВИВСЯ БУТИ БІДНИМ** Київ, «Ярославів вал»

Ось як описує книгу Неля Скакун з «Літературної України»: «У цієї книжки дивовижно щаслива доля. Написана мало не два десятиріччя тому, вона вже при першому виданні спричинила широкий розголос. Автор відкрив читачеві особливо оригінального героя – чоловіка глибокої духовності, філософа-самоука, винятково талановитого бізнесмена й щедрого мецената. Петро Яцик зі сторінок книжки Михайла Слабошпицького, як і в житті, вибухав парадоксами, навіть шонував національною самокритикою, застерігав українців не впадати в ейфорію й бодай трохи утримуватися від самоїдства. Поміж читачів було немало таких, кого книжка просто роздратувала тими гіркими й саркастичними словами на нашу адресу, бо ж од гіркої правди ніхто не радіє і нікому вона не подобається. Але було значно більше таких, для кого П. Яцик став мало не одкровенням, тих, хто охоче переймав Яцикову філософію успіху і сповідувану ним непорушність моральних цінностей. Тих, хто сумлінно вивчав Яцикові уроки.

П. Яцик був цікавий читачеві не тільки як людина, що, прилетівши 1949 року до Канади, мала в кишені 7 доларів і стала мультимільйонером. Він водночас був цікавий і як найбільший у діаспорі український меценат – його пожертви

на різні (здебільшого освітні) українські проекти обліковуються в десятках та десятках мільйонів доларів. Яцик був цікавий і тим, що тверезо й іронічно оцінював і самого себе, і всіх головних дійових осіб української політичної та бізнесової сцени. Великий скептик, він умів критично подивитися на людські пристрасті й переоцінити цінності, які видавалися непорушними на віки.

«Якби я був президентом України, то подарував би такому чоловікові, як Петро Яцик, гігантський український завод з тих, що їх недолуга наша влада довела до цілковитої руїни, тоді таний завод відродився б з попелу, як птах Фенікс, і став би славою України», – писав захоплений особою П. Яцика Павло Загребельний.

А Дмитро Павличко наголошував: «Яцик повстає проти духовного догматизму, інтелектуального лінівства, хутірної філософії своїх земляків». Юрій Щербак же підкреслював: «Петро Яцик був однією з найнезалежніших особистостей, які я зустрічав у своєму житті».

Перше видання книжки розійшлося накладом 140 тисяч примірників. Після того було ще три видання. І ось – нове, доповненне. Адже це справді розумна й важлива книжка. Книжка про те, як здобувати успіх у житті й перемагати в найскладніших життєвих обставинах».

НОВІ РОБОТИ МАККАРТНІ ТА RADIOHEAD

У лютому на полиці музичних крамниць потраплять одразу два знакових альбоми. 7 лютого свою нову роботу презентує Пол Маккартні, 19 лютого – гурт Radiohead.

До платівки сера Пола увійдуть 14 пісень. 12 з них – романтичні, на яких виріс Маккартні. Деякі з них він вперше почує у виконанні

батька. Ще дві – власні творіння екс-бітла «My Valentine» і «Only Our Hearts».

Альбом називається «Kisses on the Bottom». У своєму блозі Маккартні прояснює сенс цієї назви. «Kisses on the Bottom» – фраза з пісні, складеної в 1935 році американським джазменом Фетсом Уоллером. У ній співається про лист, написаний автором само-

му собі від імені його коханої. Внизу останньої сторінки листа він ставить поцілунки і уявляє, що це вона цілує його.

Альбом Radiohead називається «The Kings of Limbs». У лютому ронери випускають лише музичний варіант, а от у травні збірка вийде разом із колекцією плакатів та 625 картками з тематичними малюнками.

«ТОЙ, ХТО ПРОЙШОВ КРІЗЬ ВОГОНЬ»

Жанр: драма, історичний, біографічний
Країна: Україна
Режисер: Михайло Ілленко
Актори: Дмитро Лінартович,
Віталій Лінецький,
Ольга Гришина

Український пілот потрапив у німецький полон, звідки утік аж до Канади, де став... вождем племені. Там на виставці «Експо-67» його й зустрів радянський танцюрист Махмуд Есамбаєв, приголомшений добірною українською мовою «ірокеза».

Таким, якщо описати дуже коротко, є сюжет художнього фільму «Той, що пройшов крізь вогонь» режисера Михайла Ілленка. У лютому стрічка виходить у прокат. Не виключено, що один із прем'єрних показів улаштують на малій батьківщині головного героя фільму. Адже створено його за мотивами дивовижної біографії реальної людини – військового льотчика-аса Івана Даченка, який народився у селі Чернечий Яр поблизу Диканьки, де режисер нещодавно побував.

Зйомки почалися ще у 2007 році й до кінця 2010 фактично завершилися. Далі тривали монтаж та інші студійні роботи. Також із вимушеними перервами, зумовленими переважно затримками з фінансуванням (крім продюсерських коштів, творчі стрічки використовували бюджетні гроші, а значить, були «прив'язані» до щорічних кошторисів).

ОРГАНІЗАТОРИ:

Львівська
міська
рада

**Перший
кар'єрний крок**

ЛЬВІVSOCIAL

під егідою Національного конкурсу
«Благодійник року»

STYLEBOOM

Львівська
Пошта

Lviv Today
THE CHANGING WORLD, THE ART OF LIVING

RIA.ЛЬВІВ
перший телеканал

ANTURAZH
АНОТОВАНА ТА СТРАЖКА

blagodijnyk@org.ua

тел.: (032) 253 67 76

 bukovel **-20%**

Захід Рест
Туроператор

Курорти Західної України • Крим • Кам'янець-Подільський • «Пекельний чан» у Зашкові • Велотури

Україна відкрита для тебе!

www.zahidrest.com • info@zahidrest.com • [skype:zahidrest.com](https://skype.com/zahidrest.com).

тел: 260 06 09 • моб.:067 320 50 68

МАРКЕТИНГ, ТАКИЙ МАРКЕТИНГ!

Хоча модель iPhone з кодовою назвою 4S з'явилася на світ у деяких країнах ще восени минулого року, та після Різдва за східним обрядом вона знову нагадала про себе. До того ж, великим скандалом. Китайські «епломани», які, як заведено, утворили чималі черги перед крамницями Apple в Пекіні та Шанхаї у переддень початку офіційного продажу останньої моделі популярного смартфона, початок якого передбачався на Василія. І так налякали керівництво компанії своєю кількістю, шалом в очах та бубнінням «мізки... мізки...», що ті просто скасували атракцію.

На щастя, ми є цивілізованими європейцями і живемо не в дикій Азії. У нас таких черг перед крамницями Apple просто не може бути. Бо тих крамниць у нас просто нема. Нещасні китайці не знають, що можна скористатись послугами торгашів і придбати гаджет за ціною, яка лише в кілька разів перевищує магазинну.

Втім, сам телефон, як і будь-яка продукція, що маркується маленькою літерою «і», виконаний на найвищому рівні. Пікселів, як і раніше, не видно, репозиторій програм та додатків до телефона за якістю все ще на голову вищий за конкурентів, а носіння його десь на видному місці працює краще, аніж препарати, що рекламуються у найпопулярніших спамерських повідомленнях.

Нова модель працює на системі iOS5, як і iPad2, має процесор Apple A5, пристойну 8-мегапіксельну камеру та підтримує GSM та CDMA.

Отож, нічого особливо нового у залізі та функціоналі не додалося. Вихід у світ моделі 4S пояснювали спробою увіковічити геній Стіва Джобса, розшифровуючи назву девайса як For Steve. Але ми ж то знаємо, що будь-яка назва будь-яких девайсів, особливо тих, що не особливо відрізняються від своїх попередників, розшифровується як for more money. І ніяк інакше.

Піу-піу!

Попри комерціалізацію, продукція Джобсового дітища є не просто популярною, але й доволі якісною та справді передовою. Принаймні зараз, поки завод «Полярон» не запустив власне виробництво мобілок. Для «айФонів» створюють чимало прибамбасів, які перетворюють і без того комбайн передової думки на просто таки комбайнище найпередовішої думиці. Як, наприклад, оця ракетниця, що керується тицанням пальцями по екрану вашого смартфона.

Штукенцію назвали iLaunch Thunder і зробили її у стилі «яблучних» гаджетів. Завдяки білому кольору, ракетницю легко заховати у снігу, а чотири пінопластових дротики точно потраплять у свою ціль. iLaunch Thunder складається із двох частин. Нижня – статичний куб, у нутрощах якого ховаються батарейки та невеликі солдатики. Їхній мініатюрний радист, розпізнаючи сигнали із телефона, що надходять по Bluetooth, каже мініатюрним рядовим, куди їм повертати верхню частину девайсу, ту, що із ракетами. Вона, до слова, обертається на 270 градусів і підіймається на 40.

Обертання супроводжуватиметься заутробним звуком, наче ви керуєте не іграшковою ракетницею з «айФона», а щонайменше північнокорейською пусковою установкою, яку змашували ще 20 років тому. Самі дротики, хоч і не містять жодних боеголовок, вистрілюють доволі хутко і впевнено летять на відстань до 10 метрів, так що приміщення офісу покривається на усі 100%. Така офісна радість коштує від \$80.

Де ключі?

Набавившись із стрілялкою, можна і пошукати ключі. Які ви, можливо, десь залишили і чисто випадково забули, де саме. Якраз для вашого випадку таємні лабораторії компанії Cobra Electronics Corporation розробили пристрій із багатообіцяючою назвою Cobra Tag. Це фактично брелок, який за допомогою Bluetooth перебуває у постійному контакті із вашим iPhone, на якому встановлений відповідний додаток.

Штукенція настільки розумна, що «бачить» ключі, і якщо ви віддалитеся від них на 10 метрів, то телефон дасть вам про це знати.

І це ще не все! Якщо ви випадково в рахівській електричці забудете свій iPhone, то брелок, обладнаний спеціальною кнопкою, допоможе вам зателефонувати на нього. Звісно, якщо раніше за вас хтось із подорожуючих, обладнаний спритними руками та ногами, не вийме вашу картку і не вставить свою. Але йому це не допоможе, адже програмне забезпечення брелока у такому випадку заблокує телефон, перетворивши його на красиву цеглину.

Дивно, однак такий цікавий пристрій коштує навіть менше, аніж пластмасова ракетниця. Виробник продає його всього лише за \$60. «Ну і плюс до того ціна самого iPhone», – подумайте усі ті, хто ще не володіє продукцією Apple. І будуть неправі. Адже Cobra Tag працює також на смартфонах із Android та на пристроях Blackberry.

iФотоапарат

Телефони від Apple містять в собі цілком пристойний фотоапарат. А, як відомо, чим пристойніша фотокамера, тим більше вона вимагає всяких примочок. Отой, що в iPhone – теж має кілька таких штук. От, наприклад, за 68 доларів США можна придбати спеціальний об'єктив, що робитиме фотографії у модному нині стилі «риб'яче око». То такі круглі знімки, на яких ніц толком не видно, через що з'являється змога знайти в них глибинний смисл.

Об'єктив просто кріпиться на інтегрованого побратима, і все – пристрій для виготовлення моднячих фото готовий. Щоб у користувачів не закралась думка про несерйозність додатку (з такою-то ціною, мабуть, все одно не закралась би), мініатюрний об'єктив має мініатюрну кришечку. А також цілу родину таких самих маленьких, але кольорових об'єктивів, кожен із яких призначений для чогось свого: мікро- чи макрозйомки.

А який же серйозний фотоапарат без спалаху? Правильно, ніякий.

iPhone, попри все інше, – серйозний фотоапарат, отож має спеціальний зовнішній спалах.

Нарекли спалах, звісно ж, не менш оригінально, ніж інші штуки для «яблучної» фірми: iFlash. Окрім спалахування у потрібний вам момент, iFlash може виконувати функцію ліхтарика – для цього в нього є спеціальна кнопка. Так що тепер ви можете перестати світити цілим екраном. Коштує спалах, як половина вищезгаданого брелока – всього 30 доларів.

Розмір має значення

Ви вже певно помічали, що iPod не відрізняється від iPhone практично нічим. Ну хіба наявністю «Нокиї» в іншій кишені. Все решта – настільки ж круте і модняче. Однак для iPod зробили штуку, яка, на нашу думку, переплюне усі девайси, створені для «яблуневого» телефону. Такого ви ще не бачили.

Вдивіться у цю фотографію. Бачите таку кольорову штучку на чорному брускі, схожу на прищ? Так от, це не прищ,

а iPod. А все решта – Behringer iNuke Boom – аудіо-док для плеєра.

Звісно, такий девайс зможе дозволити собі не кожен меломан, адже він займає чимало місця: 2,5 метри завширшки, майже півтора заввишки і важить 318 кг. Звичайна «Лада» чи «Ланос» для такої прокачки не підійдуть, треба щонайменше «ГАЗель». Та й сам iNuke Boom коштує, як автомобіль – \$30 000. Однак усе це виправдано, переконує виробник.

Найпотужніша в світі звукова док-станція видає на-гора 10000 (десять

тисяч) ват! Може для «Арени Львів» і замало буде, але для спорткомплексу «Україна» – цілком достатньо. Наразі док-станцію не продають – планують презентувати її на виставці CES 2012. Однак тестувати дозволяють вже зараз. Враження в очевидців однакові – це дуже, дуже крута і потужна штука. По секрету кажуть, що до станції підминатиметься також і iPhone! Уявляєте мамине «Альо, ти знову десь волочишся?» на 10000 кіловатів? Так отож!

Василь Нрехівський

ПРОБЛЕМА В ГОЛОВІ ЧИ НА ГОЛОВІ?

Як побороти облісіння силою думки

Той, хто стикався з цією проблемою на власному досвіді, обов'язково пригадає якщо не перший, то принаймні один із перших випадків, коли на неї звернули увагу добрі люди. Одного разу чи хтось із друзів, чи дружина, чи просто кохана жінка уважно приглядається до вашого волосся і співчутливо промовляє: «Таки лисієш...»

Переважно саме у цей момент факт, який чоловік бачив і сам уже протягом певного часу, але не помічав, починає перетворюватися на проблему, яка все більше пригнічує та змушує вдаватися до різноманітних, часом навіть не завжди адекватних, способів боротьби з випадінням волосся. Як людина, яка свого часу спробувала таких засобів із десятком, рекомендую тим, хто якраз зараз почав метушитися: зупиніться. Подумайте, чи насправді ця «проблема» є проблемою. Чому ви її не помічали, доки хтось інший не почав звертати на неї увагу? І чому, якщо все ж визнаєте як проблему, не йдете з нею до спеціального лікаря?

Тисяча й один безрезультатний засіб від облісіння

Зрештою, це все питання постфактум. А загалом я вас прекрасно розумію. Свого часу так само починалася і власна «волоссяна» параноя. Правда, замислитися про сенс життя загалом і застосування різних засобів від облісіння змусив уже перший використаний флакон.

То був цілий комплекс якоїсь хімії від однієї з компаній, які продають косметичку за принципом мережевого маркетингу. Діставши круті шампунь, кондиціонер, бальзам і ще якусь штуку, назви якої вже й не згадаю, я чесно і відповідально щодня двічі витрачав на миття голови більш ніж по півгодини часу. Тобто десь стільки, скільки в моєму віці достатньо, аби видихнутися, граючи у футбол, чи, наприклад, щоб подивитися половину гарного фільму, почитати кілька оповідань або зібрати матеріал до неве-

ликої замітки. Кілька місяців тривало втирання, контролювання кількості хвилин, змивання, полоскання, бальзамування, чекання, нове втирання і так далі, і тому подібне. На початках – це, до речі, повториться з кожним новим способом – навіть починає здаватися, що в районі лоба з'являється нове волосся. Зрештою розумієш, що то була ілюзія. Потім в інструкції до засобу таки вчитуєшся до маленьких літер, де сказано, що допомагає той комплекс лише в 50% випадків і то лише у разі постійного застосування протягом двох років... Після чого рвеш на собі волосся за втраченими часом та грошима, і зупиняє тебе лише думка про те, що волосся треба берегти, а не рвати...

За подібним сценарієм розвиваються стосунки і з народними засобами для відновлення волосся. Правда, з ними ще й весело буває. Наприклад, суміш меду з цибулею не допомагає точно так само, як і хімія, однак при цьому має настільки оригінальний запах, що до нього треба дуже довго звикати. Я так і не зміг. Суміш гірчиці, чаю і жовтка просто не надто приємно тримати на голові. Від таких цікавих засобів, як сеча і кінські кізьяки, я відмовився одразу. Шавлія, подорожник, інші настоянки – в принципі не заважають, тому з ними можна побавитися довше. Але все одно – без особливих результатів.

Найбільше ж мені підійшла банальна настоянка перцевої м'яти, яку порадив відомий у Львові перукар, і яка коштувала просто непристойно мало – дві чи три гривні. Вона не допомогла, як і усе інше, зате її треба було втирати на ніч, а запах цих «ліків» дуже приваблював кохану. Коротше

кажучи, на перцеву м'яту не скаржуся, але, якщо ви все ж хочете побої роти лисину, – вам, мабуть, краще звернутися до спеціаліста – трихолога. Хоча сам я так і не пішов до нього, тому що в один момент відкрив для себе просту істину: волосся на голові може бути, а може й ні, однак крім моїх власних страхів, це ні на що не впливає. А значить, якщо самому викинути страх перед облісінням, то й проблеми жодної просто нема...

Чи змінює щось лисина?

З медичної точки зору, наявність лисини у більшості випадків є результатом співвідношення жіночих і чоловічих статевих гормонів. У жіночому організмі завжди є трохи чоловічих гормонів, у чоловічому – жіночих. Кількість чоловічих гормонів у чоловічому організмі впливає не лише на те, про що ви подумали. Від того залежить ще й густина вашої шевелюри. Більше чоловічих гормонів – більше чоловічої сили, часом більше волосся на тулубі, але менше – на голові. Механізм доволі складний, але якщо пояснювати згрубша, то тестостерон (чоловічий гормон) сприяє виробленню речовини, яка забиває пори, в яких сидять корінці волосся. І зрештою, ті корінці, а з ними й волоски, виштовхують зі шкіри голови.

А на що впливає лисина? Та ні на що – це медичний факт! Дослідники із одного з американських університетів проаналізували дані страхових і медичних компаній про душевне здоров'я своїх клієнтів та інші медичні аспекти людського життя. Єдина різниця між лисими та патлатими – у статевому житті, при чому на користь лисих! Час-

тота сексуальних контактів у лисих (як одружених, так і неодружених) вища, ніж у їхніх волохатих однолітків, що, правда, у межах статистичної похибки. Я не можу довести, чи справді реальне це дослідження, однак приймаю його на віру, так само як інші аргументи на користь «непереймання лисиною» – і мені справді легше жити. Може, мені комфортніше, ніж багатом, бо з половина старої шевелюри на голові ще є, однак я точно знаю, що колись буду зовсім лисим, і мене це жодним чином не лякає.

Але йдемо далі. Чи є зв'язок між наявністю лисини та соціальним статусом? Як твердять соціологи, лисих

серед багатих американців не набагато менше, ніж волохатих. Серед людей 40-49 років із річним доходом понад \$300 000 лисі становлять 39%. При цьому, як показало детальніше вивчення проблеми, волохаті складають більшість насамперед за рахунок того, що багатії можуть дозволити собі розкіш зробити операцію з пересадки волосся.

Кар'єра, як з'ясувалося, не пов'язана з лисиною. У двадцяти професійних групах – від різноробів до віце-президентів і директорів великих компаній – об'єктивними методами виділяли групи працівників: кращі, гірші й інші. Достовірної різниці за

кількістю лисих між тими групами нема. Єдина професія, у якій серед групи передовиків було менше лисих, ніж у групі відстаючих – це кіноактори. При чому відмінність між ними дуже велика. Автори пояснюють це двома очевидними причинами. По-перше, режисери і продюсери вважають, що глядачам приємніше бачити на екрані героїв з густим волоссям. По-друге, актори, щоб отримати чергову роль, готові на все, а накладок і перук в Голлівуді вистачає.

Чи так само вважають глядачі? Виявляється, кінопропаганда не досягає цієї мети. Простим американським кіноглядачам пропонували по-

грати у режисера і з фотографій відібрати претендентів для кінопроби на різні ролі: лиходіїв, крутих хлопців, нездар, коханців тощо. Для будь-якого амплуа глядачі вибирали середній у кожній віковій групі відсоток лисих і волосатих! Тільки для ролі науковців помітну (в 1,3 рази) перевагу віддавали лисим. Вочевидь, спрацьовував відомий стереотип: лисина – з розуму. Твердження це, до речі, помилкове: серед учених відсоток лисих не відрізняється від середнього у кожній віковій групі.

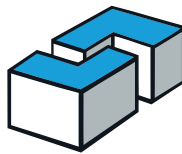
Низька професійна успішність не має нічого спільного з лисиною. Це лише наслідок особистих якостей, умінь, ставлення до роботи, коротше кажучи, того, що є в голові, а не на ній...

Для тих, хто не зміг ігнорувати

Отже, соціологи переконливо доводять: об'єктивної різниці між лисими і волосатими практично немає. Чи означає це, що можна просто ігнорувати проблему, і її не існуватиме конкретно для вас? У моєму випадку це спрацювало. Однак можна також уявити випадки, коли причина облісіння – насамперед у недоліках харчування і малорухливому способі життя. Отож, якщо вас питання волоссяного покриву на голові турбує більше, ніж турбувало мене, і нема на те ради, то зверніться до фахівця. Можливо, у вас виявиться саме такий випадок.

Тоді вам доречно буде... Хоча ні, не тільки вам. Усім буде доречно більше часу ходити пішки, робити розминки і навіть зайнятися якимось видом спорту. Так само всім буде доречно почати стежити за своїм харчуванням. Наприклад, перейти з соняшникової олії і масла на олію оливкову, збільшити споживання морської риби (сьомги, тріски) та форелі, їсти менше свинини і більше телятини, а також додати до раціону шпинат і різноманітну зелень. Можете змусити себе таке зробити – змусьте. Незалежно від того, чи принесе це результати на голову.

Якщо ж все це результату не дає, а ви таки переймаєтесь, то можете використати невеликі хитрощі. Про всілякі спроби надурити ближнього свого різними накладними засобами і новомодними видами стрижок можна почитати у матеріалі далі. Але окрім таких кардинальних засобів, які підходять переважно тим, у кого таки ще є багатенько волосся, можна вигадати і чимало простіших варіантів залежно від специфіки вашої зовнішності. Як робив

Відділ продажу:

ТОВ «Дойче ВСГ Бай»
79005, м. Львів, пл. Петрушевича, 3
тел.: +38 032 242 53 28
факс: +38 032 242 53 31
info@wsgebau-ua.com
www.oberig-lviv.com

Нова концепція елітного житла в місті Львові

«Дойче ВСГ Бай» – будівельна компанія-девелопер з багаторічним досвідом роботи на європейському ринку будує у Львові на вулиці Погулянка неподалік від центру міста новий житловий комплекс клубного типу з милозвучною українською назвою «Оберіг». Для мешканців житлового комплексу життя стане справжньою подією завдяки комфорту затишного мікрорайону та зорієнтованому на майбутнє плануванню квартир. Будівництво ведеться з дотриманням західноєвропейських вимог щодо енергозбереження EnEV 2009 та з використанням новітніх технологій під контролем німецьких інженерів-будівельників.

> ПРОБЛЕМА В ГОЛОВІ ЧИ НА ГОЛОВІ?

свого часу Брюс Вільс, надаючи своїм зализинам такої форми, що вони скоріше прикрашали його обличчя. Чи Шон Коннері, який відмовився від перук і шиньйонів, натомість експе-

риментував з бородами. Деякі з них, якщо пригадуєте, у поєднанні з лисиною роблять його схожим на давньогрецького мудреця. А є й варіант, який обрав музикант Мобі: довести лисину

до нуля і під неї підібрати відповідної форми окуляри. Після чого виглядати набагато стильніше, аніж із густою шевелюрою...

Всеволод Поліщук

ЯК ПРИХОВАТИ ЗАЛИСИНИ

Якщо ви ніяк не можете змиритися з тим, що з лисиною можна жити так само легко та щасливо, як і з волоссям на голові, та навіть наша стаття вас не переконала... Що ж, треба і на такий випадок мати рецепт. Почитайте, як з тяжкого положення виходять зірки Голлівуду та просто відомі люди.

Текстурована зачіска

Якщо процес облісіння не зайшов ще дуже далеко, можна попросити свого перукаря зробити текстуровану зачіску, що дозволяє створити враження відсутності будь-яких проблем з волоссям. Перукар зможе підстригти волосся таким чином, що декілька його рівнів різної довжини складуть враження пишної шевелюри. Така зачіска підійде не тільки лисіючим чоловікам, але і всім, кому подобається подібний стиль. Наприклад, Метью Макконахі носить подібну зачіску вже тривалий час.

Стильний хаос

Ще цікавіший спосіб приховати недолік волосся на голові. Така зачіска потрібна тим, у кого облісіння почалося з лоба. Напевно, ви бачили чоловіків, які прагнуть приховати лисину волоссям з потилиці. Звичайно, у всьому потрібно знати міру і не зловживати у такий спосіб, інакше можна просто смішно виглядати. Відпустіть небагато волосся позаду «постраждалої» ділянки голови і причісуйтеся так, щоб лисини не було видно. Краще всього – звернутися до стиліста. Хорошим прикладом використання цього стилю є Джеремі Півен.

Гребінь

Такий тип зачіски ідеально підійде тим чоловікам, у яких активно йде процес утворення залисин. Нічого страшного в цьому немає, і не поспішаєте панікувати – згадайте, наскільки добре виглядає Джуд Лоу, і попросіть свого перукаря підстригти вас так само.

Напівбокс

Звичайна стрижка, яка стане в нагоді як чоловікам, які не бажають приділяти своїй зачісці дуже багато уваги, так і тим, хто хоче приховати процес облісіння, який починається. Якщо волосся коротке скрізь – ніхто не надаватиме багато уваги вашій лисині. Таку

зачіску носить Двейн Джонсон – може, й вам варто подумати над стрижкою в такому стилі?

Під нуль

Але все ж, як каже приказка, «Найтемніше – біля ліхтаря». Ніщо не приховає природнього випадіння волосся, як штучне від нього позбавлення. Тим більше, що воно рятує й від інших проблем. Якщо вам гаряче, або ви не хочете возитися з волоссям, чи процес облісіння зайшов дуже далеко – підстрижіться налісо, і проблеми, пов'язані із зачіскою, зникнуть назавжди. Просто не забувайте оновлювати стрижку раз на два-три тижні. Тенісист Андре Агассі вже давненько носить цю стильну зачіску...

ЯК НЕ ЗІПСУВАТИ ДЕНЬ ВАЛЕНТИНА

Можна довго і нудно сперечатися про те, що це не українське свято, що воно чуже і надто комерційне, що вигадали його кондитери, а підтримують ажіотаж продавці квітів... Але як не крути, більшість жінок чекають у День Валентина від своєї половини подарунків і якихось романтичних вчинків. При чому навіть ті жінки, які на словах проти, також насправді чекають... А значить, у нас з вами – черговий клопіт. Що б таке вигадати у подарунок і де це знайти?

> ЯК НЕ ЗІПСУВАТИ ДЕНЬ ВАЛЕНТИНА

Утім, якщо ви не особливо обмежені в коштах, довго думати не доведеться. Просто прислухаймося до самих жінок в їхньому соціологічному втіленні. З результатів опитувань дізнаємося, що три найочікуваніші подарунки від чоловіків для українок такі: коштовності, квіти і... увага. Проста людська увага. Від цього й відштовхнемося.

Обираючи ювелірні вироби, варто пам'ятати, що найактуальнішими у цьому сезоні є крупні, масивні коштовності. Великі перстені, кулони, сережки, які ще недавно могли здатися крикливими, знову в моді. Також із небуття повертаються брошки. Те, що не так давно можна було увити собі хіба на жінці старшого віку з ностальгією за радянськими часами, зараз підійде і зовсім молодій панянці. Не забувайте при цьому, що «найкращі друзі дівчини – діаманти». Саме вони є найдорожчими каменями цього сезону. Як, в принципі, і будь-якого іншого сезону від початку віків. Утім, будь-який ювелір скаже вам, що мода – це вже друге питання. Головне – особистий смак жінки. Якщо ви знаєте конкретно, які саме коштовності подобаються вашій пасії – не роздумуйте. Навіть якщо в неї вже є щось схоже, справжня жінка обов'язково оцінить найменші нюанси.

Приблизно той же принцип застосовуємо і до квітів. Якщо ж ви не знаєте точних смаків жінки, яку вітатимете зі Святом закоханих, чи вона має аж надто широкі вподобання, то можете згадати про квіткову моду. А у ній панують два тренди: екзотичні квіти (насамперед орхідеї) та великі букети із квітів польових. Хоча з останніми, звісно, зараз важкувато... Але й троянди, як і будь-яка класика, також завжди до речі. От тільки не варто дарувати одну квітну, особливо загорнуту в целофан. Це свідчитиме не про вашу тонку

натуру, а радше про скупість і не надто добрий смак. Також не варто дарувати три троянди. Такий букет, як кажуть фахівці, є радше виявом поваги. А коханій жінці варто дарувати принаймні сім троянд.

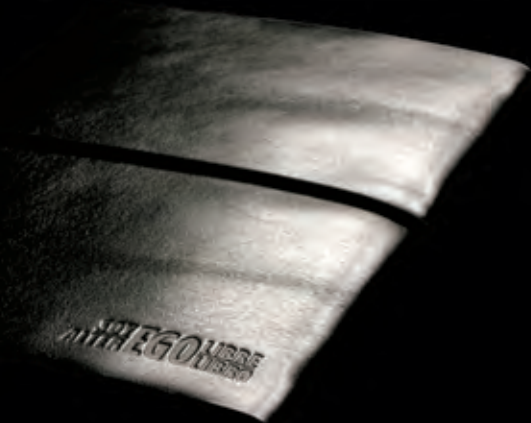
Що ж до «простої людської уваги» – то вона насправді буває простою зовсім по різному, залежно від характеру і звичок жінки. Комуś вистачить того, що ви взагалі згадали про неї у цей день. Однак на таку невибагливість не варто особливо розраховувати. Більшості, звісно, сподобається, якщо ви щось романтичне зробите самотужки. Це може бути вечерея зі свічками у вашому помешканні чи написаний для коханої вірш. До речі, його можна банально знайти в Інтернеті: на запит «привітання» Google знайде вам кілька десятків сайтів із віршованими вітаннями, і на кожному буде поезія й до Валентина... Якщо ж

ви переконані, що для обраниці увага вимірюється іншими масштабами – можна обрати і «крутішу» романтику. Наприклад, політ на повітряній кулі, цілий оркестр просто в квартиру чи фотосесію для одного з глянцевиx видань. Такі послуги пропонують і у Львові – принаймні один Інтернет-магазин святкових сюрпризів (www.royal-present.com.ua).

Марко Конопляний

Обкладинка: натуральна шкіра. • **Внутрішній блок (змінний):** 50 аркушів (100 сторінок), нелінований папір кремового кольору. Використовується, як для художніх замальовок, так і для текстових заміток. • **Обкладинка блоку і кишені для документів та дрібниць:** дизайнерський картон. • **Вставка-календар:** папір кремового кольору, один бік розграфлений в клітинку (використовується для зручності написання текстових заміток), інший – календар на 2012 та 2013 роки. • **Формат:** записник 215x130 мм (5,12x8,46 inch); внутрішній блок 205x120 мм (4,72x8,07 inch). • Зручна система заміни блоку дозволяє завжди залишати під рукою улюблений записник, легко замінюючи використаний блок на новий. • В кишенях для документів та дрібниць зручно зберігати транспортні квитки, кишенькові гроші, візитні картки, флаера, тощо. • Також виконуємо записники лімітованої серії у корпоративному стилі та кольорах компанії: тиснення логотипу, лазерне гравіювання, тощо.

ШКІРЯНІ ЗАПИСНИКИ РУЧНОЇ РОБОТИ

EGOLIBRO

Totalmente a mano

БЕЗДОГАННИЙ ПОДАРУНОК ДЛЯ НАЙВИБАГЛИВІШИХ:

для себе – допоможе підкреслити Вашу індивідуальність та вишуканий смак;
для близьких людей – емоції та яскраві враження;
для бізнес-партнерів, корпоративних клієнтів, керівників
та кращих працівників – вияв Вашого особливого ставлення.

Ідеальний для щоденного використання ділової людини,
творчої особистості, молоді, що самовиражається,
подорожуючих та просто тих, хто уважний до власного EGO!

EGOLIBRO.COM.UA | 098 2020255

«ЧОЛОВІЧИЙ» РАЦІОН ВІД ШЕФ-ЕМБРІОЛОГА

Для людини, незалежно від статі, існує певний набір сполук, без яких нормальна життєдіяльність є неможливою. Це білки, жири, вуглеводи, вітаміни, мікро- та макроелементи тощо, про які ми чули ще з дитинства. При виникненні проблем з якістю сперми, як це не банально, в першу чергу треба звернути увагу на харчування, яке прямо або опосередковано впливає на репродуктивну функцію. Недарма кажуть, що ми є тим що ми їмо. Які ж особливості живлення чоловічої інтимної сфери з позицій ембріолога, який орієнтується на хімічний склад еякуляту?

Спочатку треба зазначити, що природні сполуки в комплексному складі продуктів харчування засвоюються набагато краще, ніж, скажімо, окремо синтезовані лікарські засоби.

Отже, білки – одні з найнеобхідніших будівельних цеглинок; поліпептиди, що в організмі розкладаються до амінокислот. Джерелами їх отримання для чоловіків мають стати нежирне м'ясо (надлишок жиру підвищує рівень естрогену – жіночого статевого гормону), бажано червоних сортів (наприклад, яловичина), яйця, молоко, морепродукти. Цінною амінокислотою є L-карнітин – ефективний «жироспалювач», що призводить до редукції жирової тканини та розвитку м'язової. Недарма він, в якості харчової добавки, використовується у спортивній медицині. Міститься цей елемент в молоці та м'ясі. За даними МОЗ доза для дорослих складає 300 мг/добу (100 г стейка з яловичини забезпечить 95 мг L-карнітину). У репродуктології він застосовується при зниженій рухливості спермів.

Щодо яєць, то я б порадив перепелині, користь яких згадується ще в египетських папірусах та китайській медицині.

Уряд Японії зобов'язав країну до щоденного вживання 2-3 перепелиних яєць дітьми (особливо хлопчиками) та, за можливості, дорослими. Краще їх пити сирими зранку (при термічній обробці комплекс поживних речовин руйнується), за 20-30 хв до сніданку, запиваючи теплою водою або соком. Не потрібно боятися підхопити при цьому сальмонельоз, температура тіла перепілок – 42°C, і вони є стійкими до цього захворювання. В цих маленьких строкатих диво-яйцях міститься в 2,5 рази більше вітамінів B1 та B2, у 5 разів більше калію та фосфору, в 1,7 рази більше вітаміну A, оптимально збалансовані амінокислоти, що засвоюються на 98%. Насичення простати вітамінами, мінералами, амінокислотами підвищує потенцію, дає ефект при комплексному лікуванні аденоми та безпліддя. Необхідним є систематичне вживання, і вже за 2 тижні починає проявлятися їхній позитивний вплив.

Морепродукти з давніх-давен вважаються афродизіаками, що підвищують життєвий тонус, стимулюють статевий потяг. Римляни казали:

«Риба живить пристрасть». Все це відбувається знову ж таки завдяки комплексу білків, вітамінів та мікроелементів, з останніх особливу роль відіграє цинк. Його концентрація в сім'яній плазмі є значно вищою, ніж в інших тканинах організму – 0,15-0,3 мг/мл (в крові, для порівняння, 0,075-0,11 мкг/мл). Цинк посилює вироблення сперматозоїдів, зміцнює імунітет, регулює діяльність статевих гормонів та стимулює роботу простати. Добова доза становить 11-15 мг (приблизно 30-85 мг/кг міститься у воловій печінці та деяких видах риби). Звичайно, екзотичними лобстерами або устрицями харчуватися в наших умовах складно, але такі «наповнювачі пристрастю», як камбала або скумбрія, обов'язково повинні з'явитися в раціоні. Кальмари вважаються «морським женьшенем» серед морепродуктів завдяки високому вмісту білка та великій кількості мікроелементів, що сприяють його

повному та легкому засвоєнню. Краби – природна морська «Віагра», яка, крім посилення потенції, одночасно покращує якість еякуляту.

Лосось – справжній «еліксир молодості» завдяки вмісту астасантину, потужного антиоксиданта, який в 500 разів ефективніший за вітамін Е у боротьбі з вільними радикалами. Пригадаємо, що назва вітаміну Е – токоферол – з грецької перекладається як «народження немовляти», тому він по праву вважається вітаміном плодючості як для чоловіків, так і для жінок. Міститься він в рослинних оліях, зеленому листі рослин, горіхах. Мідій характеризують, як лимони серед морепродуктів, завдяки не тільки високому вмісту вітаміну Е, але й С. Аскорбінова кислота, як антиоксидант, за дослідженнями американських вчених, значно покращує якість сперми, якщо вживати в дозі 200 мг протягом 3-4 місяців (для цього достатньо з'їдати щоденно 3 апельсини середніх розмірів). А при тютюнопалінні дозу потрібно збільшувати вдвічі, оскільки тютюновий дим руйнує щонайменше 1/3 ендogenous вітаміну С. Однак слід пам'ятати, що великі дози аскорбінової кислоти створюють, по-перше, кисле середовище в нирках, сприяючи відкладанню в них конкрементів, і, по-друге, провокують загострення при гастритах та виразковій хворобі шлунка.

Спеції (імбир, кориця, кінза, шафран тощо) підвищують сексуальну активність завдяки подразненню сечостатевого тракту, що викликає прилив крові до статевих органів, проте у великих кількостях протипоказані при захворюваннях шлунково-кишкового тракту та сечовидільної системи.

Для довідки, синтетичні лікарські засоби від імпотенції покращують кровообіг статевих органів, але не підвищують активності сперматозоїдів, як можна було очікувати. А навпаки, гальмують її, що негативно впливає на здатність до зачаття.

Наостанок, декілька слів про алкоголь. Чистий або розведений етилен в невеликих кількостях (натуральне вино, коньяк, самогон, чача) стимулює секрецію тестостерону, в той самий час, продукти бродіння (пиво) його пригнічують. Хміль містить фітоестрогени, тому, при систематичному вживанні пива у великих кількостях, в чоловіків навіть спостерігається відкладення жиру за жіночим типом, отже, широко розрекламований напій б'є нижче пояса своїх же прихильників!

*Костянтин Гранддан,
завідувач ембріологічним відділенням
клініки «Альтернатива»*

КЛІНІКА РЕПРОДУКЦІЇ ЛЮДИНИ

ЛЬТЕРНАТИВА

Палиги Ігора Євгеновича

- ЗАПЛІДНЕННЯ ІН ВІТРО (штучне запліднення) ТА ІНШІ ДОПОМІЖНІ РЕПРОДУКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ
- УЛЬТРАЗВУКОВА ДІАГНОСТИКА
- ВСІ ВИДИ ГІНЕКОЛОГІЧНИХ ПОСЛУГ

ЦЕНТР ПРОФІЛАКТИКИ, ДІАГНОСТИКИ ТА
ЛІКУВАННЯ ЗАХВОРЮВАНЬ, АСОЦІЙОВАНИХ
З ПАПІЛОМАВІРУСНОЮ ІНФЕКЦІЄЮ (HPV)

Альтернатива - Є!

м. Львів, вул. Героїв УПА, 73
тел.: (032) 232-77-83, (063) 230-18-72
e-mail: alternatyva.ivf@gmail.com
www.ivf.lviv.ua, skype - [alternatyva.ivf](https://www.skype.com/partners/alternatyva.ivf)

сезонний
розпродаж до 50%

Чоловічий одяг
з Франції та Італії

«ЖАДОР»

ТРК King Cross Leopold 2-й поверх
ТБК «Південний» ТЦ «Львів» маг. 23
м. Трускавець ТЦ «ТКС» маг.264

ЧИТАЙТЕ НАСТУТ:

• РЕСТОРАНИ, БАРИ, КАВ'ЯРНІ, ПАБИ • BIANCO ROSSO PASTERIA | пр. Свободи, 6/8 • CENTRAL KING'S PUB | вул. І. Франка, 9 • GLORIA JEAN'S COFFEES | пл. Міцкевича, 1 • MONS PIUS | вул. Л. Українки, 14 • STRUDEL HOUSE | вул. Шевська, 6 • AMADEUS | пл. Катедральна, 7 • АРСЕНАЛЬСЬКЕ | вул. Арсенальська, 7 • БАГРАТІОНІ | пр. В. Чорновола, 59 • БАТ'ЯР | вул. Менцинського, 3 • ВЕРОНІКА | пр. Шевченка, 21 • ВІДЕНЬСЬКА КАВ'ЯРНЯ | пр. Свободи, 12 • ГАРМАТА | вул. Грабовського, 11 • ДАРВІН | вул. Шевська, 6/10 • ДЕЛІС | вул. Самчука, 8 • ДЗИГ'А | вул. Вірменська, 35 • ДИНАМО БЛЮЗ | вул. Стуса, 4 • ЗОЛОТА ГУСА | вул. Січ. Стрільців, 3 • КАБІНЕТ | вул. Винниченка, 12 • КАФЕ 1 | пл. Катедральна, 5 • КОРЗО | вул. Братів Рогатинців, 10 • КРАКІВСЬКА БРАМА | вул. Краківська, 5 • КУЛЬТ | вул. Чайковського, 7 • КУМПЕЛЬ | вул. Винниченка, 6 • КУПОЛ | вул. Чайковського, 37 • ПАН ТАО | вул. Кримська, 28 • ПАНОРАМА | пр. Свободи, 45 • ПАНСЬКА ЧАРКА | вул. Винниченка, 3 • ПЕКІН | вул. Грушевського, 8 • ПРАГА | вул. Гнатюка, 8 • САЛО | пр. Свободи, 6/8 • СМАКОЛИК | вул. Михальчука, 5 • ТАРОН | вул. Кузнецюка, 16а • ФІЛІЖАНКА | пр. Крива липа, 3 • ФРЕСКА | вул. Краківська, 9 • ЦУКЕРНЯ | вул. Староєврейська, 3 • ЧОРНИЙ КІТ | вул. Гвардійська, 4 • ШЕКСПІР | вул. Любінська, 144 • ШТУКА | вул. Котлярська, 8 • МАГАЗИНИ • BASEL | вул. Банківська, 5 • CEZARE | вул. Дудасєва, 12 • NERI KARRA | вул. Чорновола, 25 • PRINCESS | вул. Л. Українки, 7 • БІЗНЕС СТИЛЬ | вул. Театральна, 23 • БОЛЕРО | вул. Дудасєва, 22 • ЖЕНЕВА | вул. Театральна, 10 • ПРЕЗИДЕНТ | вул. Городоцька, 8 • КЛУБИ • CAZANOVA | вул. Ставропільська, 7 • MUSIC LAB | вул. Братів Рогатинців, 27 • MAESTRO | вул. Лазнева, 3а • RAFINAD PEOPLE | вул. Руданського, 1

• АТМОСФЕРА | вул. Братів Рогатинців, 18 • ТУРФІРМИ • АЛГОЛЬ | вул. Коперніка, 16/3 • КОЛІЗЕЙ | вул. Братів Рогатинців, 18 • МІСТ-ТУР | пр. Шевченка, 34 • ПІЛІГРИМ | вул. Зелена, 39 • ПІЛІГРИМ | вул. Коперніка, 26 • ТРАЙДЕНТ | вул. Коперніка, 18 • ТУР-РЕТУР | вул. Київська, 27 • КЛІНІКИ • АЛЬТЕРНАТИВА | вул. Героїв УПА, 73 • КЛІНІКА ЗАБЛОЦЬКОГО | вул. Коперніка, 20 • КЛІНІКА СВ. ПАРАСКЕВИ | вул. Заводська, 7 • ЛАЗЕР ПЛЮС | вул. Миколайчука, 9 • ММ | вул. Пасічна, 36а • ПАРОДЕНТ | вул. Глибока, 4 • ПАРОДЕНТ | вул. Личаківська, 52 • РІКОТА | вул. В. Великого, 31 • ГОТЕЛІ • NOBILIS | вул. Фредріа, 5 • REINHARTZ | вул. Городоцька, 107 • REINHARTZ | вул. Друкарська, 9 • АНДРІЙСЬКИЙ ДІМ | вул. К. Левицького, 112 • ВЕЖА ВЕДМЕНА | Львівська обл., с. Волоссянка, урочище Цоцора • ЕДЕМ | вул. Городоцька, 95а • ЄВРОГОТЕЛЬ | вул. Тершаковців, 6а • КУПАВА | вул. Комарова, 17 • ОПЕРА | пр. Свободи, 45 • ЦИТАДЕЛЬ ІНН | вул. Грабовського, 11 • ШВЕЙЦАРСЬКИЙ | вул. Князя Романа, 20 • ШОПЕН | пл. Маланюка, 7 • АВІАКОМПАНІЇ • CARPATAIR (на бортах літаків) | вул. Любінська, 168 • LOT | вул. Січ. Стрільців, 5 • КИЙ-АВІА | пр. Шевченка, 11 • КИЙ-АВІА | пл. Григоренка, 5 • КИЙ-АВІА | вул. Любінська, 168 • АВТОСАЛОНИ • ЗАХІД-МОТОРС | вул. Липинського, 50 б • ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКИЙ АВТОМОБІЛЬНИЙ ДІМ | вул. Антоновича, 59 • ІЛТА ЛЬВІВ (ПЕЖО) | вул. Чайковського, 20 • НІКО-ЗАХІД | вул. Липинського, 50 б • ПФ «Христина» (BMW) | вул. П'ясецького, 1 • «ТОЙОТА ЦЕНТР ЛЬВІВ «ДІАМАНТ» | вул. Кульпарківська, 226 • ТРИСТАР-АВТО-ЕЛІТ | вул. Липинського, 36 • АВТОТОВАРИ • АВТОЗАПЧАСТИНИ | вул. Липова алея, 1 • ФІТНЕС-КЛУБИ • 3 СТИХІЇ | вул. Щирецька, 36 • АКВАПАРК «ПЛЯЖ» | вул. Кн. Ольги, 114 • ЄВРОСПОРТ | пл. Петрушевича, 1 • ІНШЕ • СВ-вагони потягів | у напрямку Києва, Одеси, Сімферополя •

Штрудель Хаус
авторський ресторан,
де народжується справжнє
мистецтво віденської випічки.
Чудовий штрудель готують тут,
ретельно дотримуючись рецептури.
Збалансований вибір вин і
гарячих напоїв створюють
неповторний затишок як для
компанії друзів, так і під
час романтичної
вечері удвох.

Львів
вул. Шевська 6
тел.: 294 82 06

